

Pirmdiena, 2017. gada 18. decembris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Vīrietis ar
bārdu –
savā stilā.

7. lpp.

Planīcas ielas stāsti.
5. lpp.

Riteņbraucēja
Viestura Lukševica
izaicinājumi.

10. lpp.

Nenokavē! Kurzemnieku jaunajam gadam vari abonēt līdz 27. decembrim!

Snēpeles rūķi iededz eglīti

Ar gaišām uguntiņām izgreznotos ratos, skanot Ziemassvētku dziesmām, sarkanām micēm galvā un lukturišiem rokās pagājušo ceturtdien Snēpelē tradicionālajā gājienā devās rūķi.

Snēpeles galvenais rūķis Jānis Muižarājs cienā mazo rūķi Indriņu un viņas mammu Lauru Kārkliņu.

Lielus un mazus ceturto gadu šajā pasākumā aicina kultūras nama vadītāja Raimonda Vilmane. Sākumā viņa nolasīja Ziemassvētku vecīša vēstuli Snēpeles rūķiem, kurā bija uzslavas par šogad paveiktajiem labajiem darbiem, laimes vēlējumi, kā arī vēlējums nākamgad darīt

mazāk nerātību. Pēc tam pa tumšo ceļu no kultūras nama uz muižu devās jautrs gājienš. Ja kādam piekusa kājas, viņš varēja sēsties izgaismotajos ratos. Rūķus sagaidīja daudzi centra iedzīvotāji, un eglīte pie muižas iedegās pēc kopīgas dejas. R. Vilmanei svētkos palīdzēja zaļais

Grinčs (Raivis Jasinskis), kurš bija nozadzis eglīti, danču rūķene (Ginta Jasinska) lielais rūķis (Jānis Muižarājs) un viņa rūķene (Anita Ozoliņa), kuri sagādājuši cienastu.

Iveta Grīniņa
Aivara Vētrāja foto

PALDIES ZIEMASSVĒTKOS

Kurzemnieks piedāvā privātpersonām un biedrībām laikraksta Ziemassvētku numurā bez maksas pateikt paldies par citu sagādāto atbalstu un prieku, noderīgām, labām idejām utt.

Ja vēlaties kādam teikt sirsnīgu paldies par aizvadīto gadu, tad šodien un rīt sūtiet savu tekstu e-pastā: sludinajumi@kurzemnieks.lv vai 20. janvārī no 10.00 līdz 11.00 nodiktējiet pa telefonu 63324881, 63350567.

ĪSĪNAS

Cels ķīmisko tīrītavu

Ja līdz 21. decembra domes sēdei neviens cits nepieteiksies, tad pašvaldība Kuldīgā, Aizputes ielā 7 (blakus veikalam *Labais*), iznomās zemi Liepājas SIA *Parella* ķīmiskās tīrītavas, veļas mazgātavas un stāvlaukuma celtniecībai. Uzņēmums vēlas nomāt 990 m².

Aptieka Nīkrācē

Šodien Nīkrāces pagasta pārvaldes ēkā tiek atvērta *Maija aptiekas* filiāle. Tā strādās darbdienās no 8.00 līdz 13.00.

Dosies ar dāvanām

Ikgadējā labdarības akcijā *Dalies mīlestībā*, kurā dāvanas sarūpē vietējie uzņēmēji un skolēni, pie vientuļajiem senioriem rūķīši dodas no šodienas līdz 22. decembrim. Akcijā piedalās visas Kuldīgas skolas.

Vispirms brāļus un māsas

Pirmās divas nedēļas Kuldīgas novada 1. klasēs tiks uzņemti tie bērni, kuriem tur jau mājās brāļi un māsas vai strādā vecāki. Tā domei iesaka finanšu komiteja. Pirmklasnieku uzņemšana sāksies 2. janvārī. Līdz 16. janvārim tiks reģistrēti brāļi un māsas, līdz 16. martam vecāku izvēlētajās skolās tiks uzņemti novadā deklarētie, pēc tam neatkarīgi no dzīvesvietas.

Trešdien, 20. decembrī:

- Kā vēsturi izmanto meliem.
- Viedtālrunis bērna rokās.
- Kas jauns Snēpeles pagastā.

REDZĒJUMS

Vajag ārstu. Kur un par kādu naudu?

Daiga Bitiniece,
tālr. 63350567,
daiga.bitiniece@
kurzemnieks.lv

Kad veselības ministre bija Ingrida Circene, viņa ļoti cīnījās par to, lai valsts bezmaksas veselības aprūpi saņemtu tie, kuri godīgi maksā nodokļus. Viņai toreiz pietrūka savas partijas atbalsta, un ideja netika virzīta tālāk.

Pagājušo ceturtdien Saeima nobalsoja par jauno veselības aprūpes finansēšanas likumu, kurā paredzēts 1% no sociālajām iemaksām piešķirt tieši medicīnai.

„Atņemt valsts naudu, lai slimnīcai kļūst arvien grūtāk pastāvēt.”

Un no 2019. gada 1. janvāra šis likums tik tiešām veselības aprūpi sasaistīs ar sociālā nodokļa nomaksu. Proti, nodokļu maksātājiem būs pieejami visi valsts samaksātie pakalpojumi, bet pārējiem – tikai neatliekamais minimums. Tiesa, vēl noteikts valsts pakalpojumu minimums, ko saņems arī neapdrošināts cilvēks, – tā būs dzemdību un neatliekamā medicīniskā palīdzība, zobārstniecība akūtos gadījumos, ģimenes ārsta palīdzība un tādu slimību ārstēšana, kas apdraud veselību. Turklāt noteiktas vairāk kā desmit sabiedrības grupas, kuras apdrošinās valsts, tai skaitā bezdarbniekus, studentus, pensionārus, audžuģimenes,

I un II grupas invalīdus, bērnus līdz 24 gadiem u.c.

Gribētos teikt, ka tas ir taisnīgi un godīgi, lai arī, kā tas allaž notiek ar tik svarīgām reformām, gan jau tajā būs robi, kurus nāksies lāpīt (par dažiem jau tagad traci ceļ opozīcijas partijas). Taisnīgi kaut vai tāpēc, ka pašlaik esam iebraukuši dziļā purvā. Tas, ka godīgi maksāju visus nodokļus, nekādi negarantē to, ka vajadzīgajā mirklī tikšu pie ārsta bez maksas. Tas šķiet taisnīgi arī tāpēc, ka no nostāstiem taču zinām – piemēram, mūsu tautieši, kuri pelna lielāku algu ārzemēs nekā mēs te, Latvijā, atbrauc uz mājām pie dakteriem pa lēto.

Taču netaisnīgas man liekas peripetijas ar Eiropas naudas dalīšanu slimnīcām, par ko nupat rakstījām piektdienas *Kurzemniekā*. Lai arī pēc visiem kritērijiem Kuldīgas slimnīca atbilst otrajam līmenim un to nesen apstiprināja arī veselības ministre, nu virsroku ņēmušas Ventpils slimnīcas un pašvaldības ambīcijas jeb kaimiņu garā roka, kas laika gaitā panāca teikšanu par Talsu slimnīcu, bet ar to nav gana – gribas arī hegemoniju pār Kuldīgu. Kā to panākt? Atņemt finansējumu, lai slimnīcai kļūst arvien grūtāk pastāvēt. Lai arī partijas deķi uz savu pusi vilkušas vienmēr, Zaļo un Zemnieku savienības klajā, acīmredzamā klanīšanās Ventpils virzienā šoreiz var kuldīdzniekiem atņemt pilnvērtīgu veselības aprūpi un likt braukt pēc tās pie kaimiņa.

MANUPRĀT

Dzīvokļa gūstā

Runājot Kuldīgā ar Planīcas ielas doktorāta mediķēm, prātā palika kāda atziņa: pēc valsts nostājas visur doktorātos ierīkota pieeja cilvēkiem ratiņkrēslā un citiem pacientiem, kuriem grūti kāpt pa kāpnēm, bet šajā doktorātā tādu pacientu nav vairāk par diviem trim. Gan jau citos ir līdzīga statistika. Un tas nebūt nav tādēļ, ka šādu cilvēku ir ļoti maz. Nezinu, vai kāds saskaitījis, cik no viņiem ielās neparādās vien tāpēc, ka nespēj izkļūt no sava mājokļa. Zinu kādu kundzi, kura no otrā stāva dzīvokļa svaigā gaisā nav spējusi iziet jau gadus desmit. Uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi tie invalīdi, kuriem pašu vai radu uzņēmības dēļ un ar pašvaldības (nevis valsts) atbalstu izdevies pielāgot kāpnes un ārdurvis. Ko tas līdz – piespiest par dārgu naudu pielāgot sabiedriskās iestādes, ja pat netālu dzīvojošais nespēj līdz tam nokļūt, atrodoties savdabīgā paša dzīvokļa gūstā!

Inguna Spuleniece, tālr. 63350565,
inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv.
Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

TRIS VIEDOKĻI

Ekonomikas ministrs Arvils Ašeradens intervijā *Kurzemniekam* nesen atzina, ka pēc iespējas ātrāk vidējā alga Latvijā jāizlīdzina ar minimālo atalgojumu valstīs, kurp emigrē mūsu iedzīvotāji.

JĀBŪT MĀJU IZJŪTAI

Uldis Zariņš, *Skrundas komunālās saimniecības* nekustamo īpašumu pārvaldnieks:

– Nez vai kādu var atpakaļ atvilināt ar algu, ja nekas cits viņu šeit nesaista, ja nav māju izjūtas. Vispirms jābūt vēlmei mājās braukt. Turklāt nedomāju, ka tuvākajā nākotnē atalgojumu var pacelt līdz ārvalstu līmenim. Pat ne budžeta iestādēs, jo kur gan to miljonus ņems? Skaisti skan, bet nereāli.

Pirms vairākiem gadiem ar ģimeni aizbraucu uz Vāciju, jo šeit vairs nespēju nopelnīt tā, lai samaksātu kredītu. Nevar taču aiziet uz banku ar kartupeļu maisu un teikt, ka nav nekā cita, lai norēķinātos. Bet tas bija vienīgais iemesls, un Vācijas man nekļuva par mājām. Kad naudas lietas sakārtojās, braucām atpakaļ. Lai cik labi klātos svešumā, tur nekad nekļūsi par savējo. Ir gan tādi, kuri domā citādāk. Esmu arī dažus dzirdējis sakām, ka viņi neatgriezīsies nekad, tomēr pēc laika kādu iemeslu dēļ ir atpakaļ.

NAUDA NAV GALVENAIS

Aigars Zvingulis, uzņēmējs:

– Lielākas algas dod lielāku pienesumu valsts budžetam, tajā pašā laikā minimālā alga jāceļ arī budžeta iestādēs, un valsts paņems atpakaļ to, ko būs saņēmuši uzņēmēji, bet viņiem šāda

tendence nav izdevīga.

Mums ir ap 35 strādniekiem. Jau tagad maksājam 800–900 eiro, lai viņus šeit noturētu, jo par minimālo algu neviens vairs sen nestrādā. Valstī ir problēma ar darbaspēku, un konkurences dēļ atalgojums gribot negribot jāpalielina neatkarīgi no vadības lēmumiem. Nedomāju, ka Latvijā būtu daudzi tādi uzņēmumi, kas spētu algas pielīdzināt ārvalstīm, kur cilvēki aizbraukuši peļņā. Jebkurā nozarē ir sava vidējā alga, bet tā tiek matemātiski izrēķināta pa visiem uzņēmumiem. Ir daži liebie, kur strādā automātika un daži cilvēki saņem vairākus tūkstošus eiro mēnesī, bet vairumā ražotņu līmenis ir ievērojami zemāks, līdz vidējam pat netiekot.

Algas būs jāpaaugstina, taču nedomāju, ka tas atvilinās aizbraukušos. Jau tagad Latvijā ir vietas, kur var nopelnīt tāpat kā Anglijā vai Īrijā. Nauda nav galvenais. Mums ir zemāki komunālie maksājumi, nav jātērē tik daudz sadzīvei. Cilvēki brauc tur, kur labāki apstākļi kopumā: ceļi, mājokļi, infrastruktūra. Jāsakārto tādas lietas, tad arī brauks atpakaļ.

PĀRĀK ILGI PROM

Anīta Ivanova, desmit gadus dzīvo Anglijā:

– Tas ir ļoti individuāls jautājums, un atbilde atkarīga no tā, kādu iemeslu dēļ cilvēks

Vai piekrītat, ka algas paaugstināšana Latvijas iedzīvotājus atvedīs mājās?

emigrējis. Cilvēkiem, kuri drīz pensionēsies, ģimenēm, kuras izbraukušas sen, kuru bērni mācās ārvalstīs vai izglītību jau ieguvuši, algas paaugstināšana diez vai būs pievelkošais spēks.

Man pat 3000 eiro alga nebūtu noteicošā. Šajos gados Anglijā jau kļuvusi par mājvietu, bērni iet šeit skolā. Jaunākajam dēlam ir nopietnas veselības problēmas, un viņš pārsvarā runā angļiski. Diez vai Latvijā varētu sniegt pilnvērtīgu medicīnisko un sociālo aprūpi. Bērni šajā vidē asimilējušies, redz te perspektīvu. Atgriešanās nogrieztu attīstības ceļu. Citādāk ir, ja cilvēks ir viens, izbraucis uz kādu laiku atpelnīt kredītu u.tml.

Mēs esam prom pārāk ilgi. Mums pat īsti nebūtu, kur atgriezties. Ko tad cilvēks ar lielo algu Latvijā darīs, ja viņam te nav mājokļa, nav vairs draugu, nevar saņemt vajadzīgos ārstniecības pakalpojumus, nav bērnu dārzu, ir mazi pabalsti. Varētu vienīgi apturēt aizplūšanu, kas notiek joprojām. Latvijai vajadzīgi jauni cilvēki, speciālisti. Tas atkarīgs no ekonomiski politiskās situācijas. Arī šeit jau nav viegli dzīvot. Strādāju 15 stundas dienā, lai bērnu apgādātu. Visus maksājumus nokārtojot, pāri paliek pavisam maz, tomēr dzīve šeit ir par solīti labāka.

Daina Tāfelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu attieksme pret vīriešiem ar bārdu?

Daiga Keire, skolniece:

– Ja bārda īsa, tad vēl nekas, bet, ja briesmīgi gara un nekopta, tad gan ne. Vienkārši nepatīk, kā tas izskatās. Puišus ar bārdu redzu tikai skolā, nevienam tuviniekam vai draugu lokā tādas nav. Man šķiet, ka bārdas audzēšana bija aktuāla 90. gados, tagad tā vairs nav.

Katrīna Spēkaine, skolniece:

– Man vīrieši ar bārdu patīk – no malas labi izskatās. Nav svarīgi, vai ir gara, īsa bārda vai kazbārdiņa, galvenais, lai ir kopta. Pēdējā laikā noteikti redzu vairāk šādu vīriešu nekā agrāk – laikam vēlas parādīt savu vīrišķību. Arī draugu lokā puiši cenšas audzēt.

Dainis Klajums, apsardzes darbinieks:

– Ja vīrietim jābūt matiem uz galvas, tad varbūt ūsām un bārdai arī. Pliķpaurainos neatzīstu, kaut gan pašam mati krīt ārā (smejas). Jaunībā bārdu audzēju, bet nepatika, kā izskatās. Tieši šodien aizmirsu nodzīt, un nu jau traucē.

Nora Ziemele, skolniece:

– Tā ir stila gaume. Man patīk, ja ir bārda – nav nekādu aizspriedumu. Gara vai īsa – jāskatās, vai cilvēkam tā vispār piestāv. Noteikti jābūt koptai. Manuprāt, bārdas tagad ir populāras, jo arī dažādos žurnālos redzu, ka tā ir modē. Draugu lokā bārdaino nav.

Zanda Brūvere, skolniece:

– Dalītas izjūtas. Bārdai noteikti jābūt īsai, man nepatīk, ja tā ir gara. Nezinu, vai bārdas audzēšana tagad ir populāra, tā bija modē drīzāk pirms vairākiem gadiem. Nezinu, kāpēc to audzē, – šķiet, ka slinkums nodzīt.

Lāsma Reimane, Aivara Vētrāja foto

Apbalvo barikāžu dalībniekus

Kuldīgas novada domē godināti 1991. gada janvāra barikāžu dalībnieki, un mūspuses ļaudīm šajos vēsturiskajos notikumos esot īpaša nozīme.

Barikāžu dalībnieki, kuldīdznieku Ēriku Saliņu sveic kādreizējais Latvijas Tautas frontes vadītājs Romualds Ražuks.

Kā norādīja tālaka Latvijas Tautas frontes vadītājs, tagad 12. Saeimas deputāts Romualds Ražuks, kopš neatkarības cīņām, tostarp patriotiski pārliecinošās uzvaras janvāra barikādēs, pagājis vairāk nekā ceturtdaļgadsimts, bet joprojām tiek noskaidroti dalībnieki. Politikis runāja arī par pašreizējo laiku, vienlaikus uzsverot, ka tas tomēr nav galvenais. „Svarīgi, lai jums barikāžu laiks būtu atmiņā, lai katra dalībnieka mājā, ģimenē būtu šis atzinības raksts, kas apliecina veikumu brīvības atgūšanā,” teica R. Ražuks.

Barikāžu muzeja direktors Renārs Zaļais atgādināja, ka kuldīdzniekiem 1991. gada janvārī bija īpaša nozīme, jo daudzi devās uz barikādēm Rīgā, bet tikpat drosmīgi vīri un sievietes palika sargāt stratēģiskos objektus Kuldīgā. Muzejā Rīgā esot fotogrāfija ar milzu betona blokiem, un apmeklētāji neticot, ka tas nav galvaspilsētā, bet Kurzemes mazpilsētā.

R. Zaļais norādīja, ka šodien sabiedrība dažkārt

piemirst barikāžu lielo nozīmi, tāpēc muzeja ļaudis kopš 1995. gada joprojām cenšas atrast ikvienu, kurš piedalījies. „Patriotu ir ļoti daudz, braucam pa novadiem ik nedēļu, vienā mēnesī – janvārī – tas nebūtu iespējams. Visas liecības nav izzinātas, tāpēc, ja kādam mājās vēl ir fotogrāfijas vai citi dokumenti par šo laiku, aicinu dalīties ar tiem vēstures saglabāšanai,” tā R. Zaļais.

Tovakar domes zālē daļa krēslu bija tukša. Apbalvotais Ēriks Saliņš atzina, ka viņa cīņu biedri, visticamāk, nav ieradusies aizņemtības dēļ. Uz barikādēm viņš braucis ar kolēģiem no Kuldīgas starpkolhozu celtniecības organizācijas. Tagad, kad uzņēmums sen likvidēts un katrs ir citā darbā, barikādes satiekoties vēl reizēm tomēr tiek pieminētas. „Daudz ir mainījies – dzīvojam gandrīz citā pasaulē. Taču – ja vajadzētu, ietu atkal. Kurš gan cits to darīs?” tā Ē. Saliņš.

Dainas Tafelbergas teksts un foto

Vēlas atjaunot nēgu zveju rumbā

SIA *Improbis* valdes priekšsēdis Uģis Kuzņecovs nācis klajā ar ideju atjaunot vēsturisko nēgu zveju Ventas rumbā, virs tās izliekot krāģus, kas regulē ūdens plūsmu, un krastā uzbuvēt nēgu ceptuvi.

Kuldīgas novada deputātus ar ieceri viņš iepazīstināja pēc attīstības komitejas sēdes. Sarunā piedalījās arī viens no nēgu taču nomniekiem, kuldīdznieks, *GK Auto* īpašnieks Guntis Kārklīšs un Liepājas reģionālās vides pārvaldes resursu sektora vecākais inspektors Jānis Sprugevics.

U. Kuzņecovs jau pirms gadiem gribējis Kuldīgā darīt ko līdzīgu, tad izvēlējies nēgu pārstrādes ražotni būvēt Liepājā. Tas nav izdevies, tādēļ atgriezies pie ieceres šeit. Viņš gatavs ne tikai šādi ieinteresēt tūristus, bet arī dot oficiālu iespēju pašmāju nēģus nogaršot vietējiem un radīt darbvietas. Vēl viņš sola cilvēkiem ratiņkrēslā izveidot piekļuvi līdz pašai rumbai. Tāpat *Improbis* gatavs nēģus sargāt no maluzvejniekiem laikā, kad oficiā-

lā zveja aizliegta.

G. Kārklīšs *Kurzemniekam* pastāstīja, ka savulaik arī viņam bijusi līdzīga ideja, bet tā domes atbalstu nav izpelnījies, tomēr šo ieceri viņš atbalsta.

J. Sprugevics deputātiem atgādināja, ka tādu atļauju nevar dot ne pašvaldība, ne vides pārvalde. Vajadzīgs zinātniskā institūta *Bior* atzinums, bet pirms tam – pētījums. U. Kuzņecovs papildināja, ka uz *Bior* var doties tad, ja pašvaldība ieceri atbalsta. Kā skaidroja G. Kārklīšs, kuldīdzniekiem ar institūtu jau esot laba sadarbība – sezonā ap 500 kg noķerto nēģu tiekot laisti nārstot virs rumbas, un to darot zvejas vietas nomnieki.

Uz deputātu jautājumu, kas par pētījumu maksās, J. Sprugevics norādīja: pašvaldība katru gadu saņem nomas maksu par zvejas vietām. Būtu tikai pareizi, ja to atdotu upei un tās resursu saglabāšanai.

Inguna Spuleniece

Saieta nams darbību paplašinās

Nīkrāces pagasta saieta nams turpmāk būs Skrundas novada sociālā dienesta pārziņā.

Kultūra no tā nezaudēsot, un būs uzdots tur sniegt arī sociālos pakalpojumus. Domes sēdē deputāti piekrita, ka Skrundas kultūras nama līdzšinējā struktūrvienība *Nīkrāces saieta nams* ar visiem pamatlīdzekļiem, tostarp kustamo un nekustamo mantu, nākamgad tiks nodots sociālā dienesta pārziņā. Ēkā paredzēta arī sociālā aprūpe un rehabilitācija, sociālo prasmju attīstība, izglītošana un brīvā laika nodarbes cilvēkiem ar funkcionāliem (kustību, redzes, dzirdes un garīgiem) traucējumiem, bērniem no trūcīgām ģimenēm un ģimenēm, kurās ir bērna attīstībai nelabvēlīgi apstākļi, kā arī pensionāriem.

Sociālā dienesta vadītāja Anda Vītola skaidroja, ka pagaidām ir tikai domes lēmums par iestādes pārņemšanu, bet darbība vēl tiek plānota. „Mērķis ir novadā paplašināt sociālos pakalpojumus. Tas saistīts ar deinstitucionalizāciju, kas ienākusi Latvijā un kurai pievērsusies arī mūsu pašvaldība.

Vajadzīgas telpas, kurās ar laiku iekārtot dienas centru cilvēkiem ar veselības traucējumiem, vēlāk tas varētu kļūt vēl daudzveidīgāks. Ir jau domāts par specializētām darbnīcām. Ar jauno gadu plānots uz Nīkrāci pārcelt daļu pakalpojumu, kas pašlaik tiek sniegti Skrundā: lekcijas un praktiskas nodarbības. Mums šeit telpu pietrūkst, bet saieta nams nav pilnībā apdzīvots.”

Patlaban no Nīkrāces uz nodarbībām Skrundā brauc jaunieši ar invaliditāti, turpmāk speciālisti varēsot braukt pie viņiem uz pagastu, kopā ar viņiem arī skrundnieki, lai strādātu mierīgākā vidē. Tāpat uz konsultācijām tikšot aicināti citi iedzīvotāji, tostarp vecāudis, ģimenes ar bērniem u.c. Tas netraucēs kultūras un citām radošajām nodarbībām, kādas saieta namā notiek.

Deputāti bija vienprātīgi, ka šāda darbības paplašināšana ir lietderīga. Sēdē arī tika nolemts darba līgumu ar A. Vītoli pagarināt līdz 2023. gada 2. janvārim. Pret to iebilda vienīgi deputāts Juris Jaunzems.

Daina Tafelberga

MEDIĶI INFORMĒ

Iezāgē kājā, paslīd uz ledus

No 8. līdz 14. decembrim Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā mediķi devušies uz 84 izsaukumiem. Uz slimnīcu aizvesti 42 cilvēki, no tiem četri bērni. Uz Kuldīgu aizvesta viena dzemdētāja. 16 vīrieši bijuši alkohola reibumā. Nedēļas laikā bijušas trīs krimināltraumas Kuldīgā un Skrundā, cietuši vīrieši alkohola reibumā. 19 gadus vecs vīrietis strādājis

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra statistiķe Dārta Girgensone.

ar motorzāģi un iezāgējis kājā. Ar brūci apakšstilbā viņš nogādāts ārstniecības iestādē. 55 gadus vecs vīrietis sētā paslīdējis, kritis un salauzis ciskas kaulu. 69 gadus veca sieviete paslīdējusi un kritusi uz slidenas ielas. Slimnīcā nogādāta ar ceļa locītavas iezāgējumu. 38 gadus vecs vīrietis reibumā savās mājās kritis un pārsitis galvu.

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Nesamaksā par degvielu

7. decembris. Gaužu ielas autokapsētā videonovērošanas kameras ierakstā konstatēts, ka 3. decembrī pagaidām nenoskaidrotas personas iekļuvas teritorijā un nozagušas četrus diskus ar uzmontētām riepiņām. Sākts kriminālprocess. Skrundas pagasta Jaunmuižā kādās mājās 2003. gadā dzimis zēns izsitis pakešu logu un mēģinājis nozagt portatīvo datoru. Sākts kriminālprocess. Vilgāles pamatskolā 2005. gadā dzimušam zēnam skolasbiedrs, 2002. gadā dzimis puisis, nodarījis miesas bojājumus. Sākta administratīvā lieta. Pirms astoņiem vakarā Kuldīgā, Ganību ielā, degvielas uzpildes stacijā pagaidām nenoskaidrota persona uzpildīja degvielu zaļā automašīnā *BMW*, paņēma trīs iepakojumus ar vējstikla šķidrumu un aizbrauca nesamaksājot. Sākts kriminālprocess.

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Signe Šteinberga.

8. decembris. Deviņos no rīta kādās mājās Padurē konstatēts, ka no nojumes nozagts zāles plāvējstraktorīņš. Sākts kriminālprocess. Pēc diviem dienā 1966. gadā dzimis vīrietis ar automašīnu *Volvo* ceļā Ventspils–Kuldīga–Saldus uzbrauca ceļa zīmei. Cietušo nav. Uzrakstīts administratīvā pārkāpuma protokols. Saņemts iesniegums, ka 4. decembrī ap 15.00 vīrietis Kuldīgā, Strautu ielā, konstatējis – viņam nozagts maks ar dokumentiem un naudu, kas uz 15 minūtēm bija atstāts uz automašīnas jumta.

11. decembris. 22.38 Skrundā 1988. gadā dzimis vīrietis ar auto *VW Caddy* pa Kuldīgas ielu brauca 3,07 promiņu reibumā un bez vadītāja apliecības. Sākts kriminālprocess.

Uzklausīja Iveta Grīniņa

Meklē labākos septiņās nominācijās

Konkurss *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku Gada balva* notiek jau desmito gadu; oktobra beigās un novembra sākumā vērtēšanas komisija apciemoja izvirzītos nominantus klātienē. Ņemot vērā anketu rezultātus, septiņās nominācijās katrā izvirzīti pa pieciem kandidātiem. Šīgada nominācijas ir *Gada tirgotājs, Gada pakalpojums, Gada amatnieks, Gada lauksaimnieks, Gada ražotājs, Gada jaunais uzņēmējs, Ilgtspējīgākais uzņēmums*.

SIA Lexa ID īpašnieks Inguss Benhens būvniecībā ir iesācējs, bet ieceru viņam netrūkst.

Gada jaunais uzņēmums

Krāj pieredzi lielākiem darbiem

Kuldīgas būvniecības uzņēmums Lexa ID ir pavisam jauns – dibināts tikai maijā. Konkursa žūriju ar jau paveikto un iecerēm iepazīstināja valdes priekšsēdis Inguss Benhens.

Būvniecībā viņam esot pieredze, taču agrāk strādājis pie citiem, tostarp Jūrmalā pie situētiem un arī ļoti prasīgiem klientiem, tā iegūstot vērtīgu pieredzi. Kad sakrāts starta kapi-

tāls, nolemts veidot pašam savu uzņēmumu. Jau pagūts strādāt vairākos objektos. Pirmā bijusi neliela būve Ventspilī, bet visvairāk darba bijis Skrundas novadā: Nīkrācē atjaunota fasāde saieta namam, arī Skrundā kādai mājai, tur plānots mainīt daudzdzīvokļu mājai jumtu. Vairākos objektos strādāts apakšuzņēmēja statusā. Specifiskos darbos, kuros pašiem pieredzes trūkst, tiek pieaicināti

speciālisti no malas. Līdz šim atsauksmes par paveikto esot diezgan labas. Kuldīgā savu objektu vēl neesot, jo pagaidām nepietiek pieredzes, lai piedalītos iepirkumos. I. Benhens uzskata, ka šeit būvnieku ir daudz, tostarp lielāki uzņēmumi.

Problēmas sagādājot darbaspēks – tā kā firma ir jauna, tā ņem darbā tos, kuri piesakās. Diemžēl daļa mēdz staigāt no

viena uzņēmuma uz otru, citiem traucē problēmas ar grādīgo dziru.

Nākotnē Lexa ID cer sadarbībā ar partneriem ražot moduļu mājas eksportam uz Dāniju un Norvēģiju. Telpas ražošanai jau noskatītas, bijuši arī aplūkot, kā šādas mājas top citur. Jaunie uzņēmēji saprot, ka paies laiks, kamēr iepakozēsies tādas izgatavot, taču strādājot radīsies pieredze un pieaugs arī darba temps.

Gada lauksaimnieks

Tikai uz priekšu

Pie Gata Zonenberga Jaunkalnos viesojas konkursantu vērtētāji: uzņēmējas Larisa Ostrovska un Anda Gutlande, kā arī domes pārstāve Agnese Buka un Kuldīgas komunālo pakalpojumu direktors Pēteris Gobzemis.

Šogad aprit 25 gadi, kopš dibināta zemnieku saimniecība Jaunkalni. Tās īpašnieki Gatis un Viktorija Zonenbergi kopj 900 ha zemes Aizputes un Kuldīgas novadā. Šogad īstenois vērienīgs projekts – par 1,3 miljoniem eiro uzbūvēts graudu pirmapstrādes komplekss.

Gatis ar lauksaimniecību pazīstams no bērna kājas, jo tētis bijis agronoms. Kad tētis saslīmī, iesāko pārņēmis dēls. Sākumā darbojušies Kazdangas pagastā, bet 1999. gadā nācies domāt, ko darīt ar dzimtas mājām Laidu pagasta Vecmeždreijās, kas palikušas tukšas. Ģimene izlēmusi tur pārcelties, un tagad šeit sadzīvo senais ar mūsdienīgo – 1928. gadā celtā dzimtas māja un jaunbūve, ko izmanto kā biroju un arī ģimenes atpūtai. Zonenbergi ar sirsniību atceras šogad aizsaulē aizsaulē

omīti, kura šurp pārcēlusies kopā ar viņiem un piedzīvojuši sava darba turpinājumu.

Zonenbergiem ir četri bērni: vecākie mācās tehnikumā un augstskolā, jaunākajai meitiņai skolas gaitas vēl tikai priekšā. Gatis un Viktorija vēlas, lai saimniecība paliktu nesadalīta, tāpēc attīsta dažādas nozares – graudkopību, lopkopību, šķeldošanu, tūrisma, lai katram bērnam atrastos piemērota nodarbe.

Te stundas neviens neskaitot. Septiņiem algotiem cilvēkiem darāmā netrūkst visu gadu. „Visam pamatā ir darbs – neviens klāt neko nenesīs,” pārliecināti ir Zonenbergi. Sākumā iztikuši tikai ar pašu nopelnīto, bet, lauku konsultantu iedrošināti, sākuši izmantot Eiropas naudu. Vispirms iegādāta moderna tehnika zemes apstrādei, pēc tam ieguldīts ēkās. Graudu pirmapstrādes komplekss

ir pats vērienīgākais veikums. Tajā visu procesu vada datori, to uzrauga divi darbinieki.

Ilgajos gados Zonenbergi saņēmuši dažādus atbalvojumus, taču vislielāko gandarījumu sniedzot labi padarītais. „Īpaši rudenī, kad klētis pilnas ar graudiem, kad redzi sava darba augļus,” teic Viktorija. Bet vislielākā vērtība esot draugi un citi labi cilvēki – par to ģimene pārliecinājusies, kad pirms balles par godu saimniecības jubilejai ugunsgrēks nopostīja veco kalti ar visiem labības krājumiem. Draugu un partneru atbalsts bijis neizmērojams – tie noorganizējuši talku, kurā, spītējot lietum, izpostīto sakopuši vairāk nekā 100 cilvēku; piedāvāta arī sēkla sadegušās vietā. „Mēs esam stipri, mums ir daudz draugu. Degunu nenokārsim, iesim tikai uz priekšu,” teic Zonenbergi.

Laukos slinkot nevar

Gudenieku zemnieku saimniecības Akmeņkalni īpašnieks Ainārs Bierands uzskata: lai lauksaimniecībā būtu sekmīgs, jābūt gatavam nemīlīgi mainīties, apmeklēt seminārus, apgūt jauno: „Laukos slinkot nevar. Un jāmacās visu laiku.”

Ilggadējais zemnieks Ainārs Bierands no Gudenieku Akmeņkalniem atzīst, ka laukos problēmu netrūkst, bet tagad sākt darboties šajā nozarē tomēr esot vienkāršāk.

Akmeņkalni izmanto 800 ha, no tiem vairāk nekā 600 ha ir īpašumā. Kopā ar vecākiem darbā iesaistās Bierandu dēli: vecākais darbojas ar naudu un projektiem, jaunākais vēl mācās, taču nākamgad kopā ar dažiem tehnikuma kursabiedriem te strādās praksē. Bez ģimenes nodarbināti vēl četri cilvēki. Ir arī sezonas palīgi, un saimniecība iesaistījies jauniešu nodarbinātības programmā. „Lai pieradinātu pie darba,” teic A. Bierands. Strādniekiem nodrošinātas Aināra dzīvesbiedres gatavotas pusdienas, aktīvajā sezonā – arī vakariņas. Ziemā viņi remontē tehniku un iet mežā – darba pietiekot vienmēr. Saimnieks uzskata: tagad sākt nodarboties ar lauksaimniecību esot vienkāršāk, jo vieglāk varot dabūt naudu: „Kad mēs sākām, kredītiem bija ļoti lieli procenti.” Akmeņkalnos vairs nav mērķa strauji attīstīties – galvenais esot

noturēt to, kas ir. Daudz naudas un darba jāiegulda zemē – tā jākalpo, jāuztur kārtībā meliorācija. Gudenieku pusē tas esot aktuāli – šīgada lietainais rudens labi parādot, kur meliorācijas problēmas. Slikta laika dēļ zemnieks nav pasargāts no lieliem zaudējumiem. Šogad iesētā labība daudzviet sapuvusi, tā arī neuzdīgstot, tāpēc nākoties laukus apsēt vēlreiz. Tāpat vajadzīgs labs generators, kas, strāvai pazūdot, ieslēdzas automātiski – tikai tā var saimniecību pasargāt no problēmām.

„Ja pats esi nokūlis un nāk virsū lietus, jādodas palīgā otram,” saka A. Bierands, kurš kaimiņiem palīdz arī uzturēt kārtībā meliorācijas sistēmu un ļauj savās darbnīcās remontēt tehniku. Gudeniekos esot daudz jauno zemnieku, kuriem netiek liegts arī padoms.

Kristīnes Duļbinskas teksts un foto

Padomju gados Planīcas iela dēvēta padomju partizāna, vienības *Sarkanā bulta* vadītāja Andreja Macpāna vārdā. Pēc Latvijas brīvības atgūšanas tai atdots Planīcas vārds. Ilgāk šeit dzīvojošie domā, ka nosaukums cēlies no tā, ka šis bijis ceļš uz apdzīvotu vietu Planīcas. Gar vienu ielas pusi redzamas senas, pat 19. gadsimtā celtas mājas, bet pretējā pusē, kur vēl 70. gados bijis klajums, slejas trīsstāvu dzīvokļu nami. Ieejot tur pagalmā, iela rāda pilnīgi citu seju.

Planīcas iela.

Agrāk partizāna vārdā, tagad kā senāk

Garā mūžā daudz piedzīvots

Vienā daudzdzīvokļu mājā gadus 17 dzīvo Velga Uzare.

Kundze teic: kad abi dēli aizgājuši viņšaulē, veselība sastreikojusi, un no dzīvokļa iziet viņa vairs nespēj – sāp kājas. Bet dzīvību uzturot trīs mazbērni un pieci mazmazbērni.

Velgai Uzarei jau 85 gadi, pastaigāt grūti, bet mazmazbērniem vēl kaut ko uzšujot: „Daudz neko nedaru, bet, ja bērni prasa, tad izlīdzu.”

AR BALTŪCU ASINĪM

„Dzīvoju 1905. gada ielā, kad māju pārņēma saimniece, un visiem vajadzēja iet ārā. Īpašniecei bija jāgādā ģimenēm citi dzīvokļi. Es sameklēju pati, saņēmu nelielu kompensāciju. Dēls teica, ka citi dabūjuši vairāk. Bet es aizbraucu pie tēva un tantes uz Vāciju,” Velgas kundze atceras.

Jautāta, kāpēc daļa ģimenes ir tur, viņa stāsta: „Dzimusi esmu Liepājas pusē, Šarlotes muižā. Tēvs bija vācietis Emīls Dehards, mamma – latviete Anna Špīldanga. Mammai bija meita no pirmās laulības, ar to vīru piecus gadus nodzīvoja, līdz viņš no stipra plaušu karsoņa nomira. Ar manu tēvu precējusies nebija. Kad 1939. gadā vāciešiem bija jābrauc no Latvijas projām, mamma ar mums, bērniem, palika. Pēc ilgiem gadiem atkal apprecējās. 1990. gadā mani radi atradās. Tēva māsa uz dullo rakstīja vēstuli paziņai uz Aizputi. Adresi nezināja, tikai uzvārdu, bet vēstule nonāca, kur vajadzēja. Tad jau tēvs latviski vairs nemācēja. Trīs reizes biju tur ciemos, bet tante ciemojās Latvijā.”

MADONĀ PĀRĀK AUKSTI

Ar vīru Velga iepazinusies dzimtajā pusē. Viņš bijis milicis. Kad apprecējusies, aizsūtīts uz Madonu netālu no Gaiziņkalna. Ģimene braukusi līdzī. „Četrus gadus tur nodzīvojām. Ziemas bija ļoti aukstas, dabūju dažādas nelaimes. Teicu, ka Vidzemē vairs nepalikšu – ņemšu bērnus un braukšu uz Liepājas rajonu pie mammas. Vīra vecāki no Jūrkalnes bija atnākuši uz

Kuldīgu, nopirka māju Putnudārzā. Vīram māsa strādāja izpildkomitejā, uzzināja, ka Kuldīgā vajadzīgs milicijas pilnvarotais. Tad nu viņš vairākas reizes brauca uz Iekšlietu ministriju, kamēr izlūdās, lai pārceļ.”

Velgas kundze nopūšas, ka ilgi laulībā nav nodzīvojusi – pēc gadiem desmit izšķīrušies, dēlus audzinājusi viena. Jautāta, kāpēc neizgāja pie vīra vēlreiz, Velga smaida: „Piekritšana jau bija milzīga. Gadījās arī kāds draugs, bet, ja man nav tā, kā vajag, tad pa durvīm ārā! Man taču nav vīrietis jāuztur! Tagad viena draudzene teic: „Vai tagad tev labāk? Sēdi te viena pati, jo neviens tev nebija labs.” Ja nav, tad nav.”

PAVADA ABUS DĒLUS

„Jaunākais dēls 37 gados ar sirdi nokrita – visu mūžu bija tāds ātrs, viņam trīs bērni palika. Vecākajam dēlam bija milzīga čūla. Pie ārsta negāja, kamēr sākās asiņošana. Trešajā dienā nomira – nelīdzēja ne slimnīca, ne no Rīgas sauktais ārsts.

Kopš nomira vecākais, es galīgi sašvaku. No mājas tālu neēju. Kādreiz ar riteni daudz braucu, bet nokritu, sasitu celi, tagad knapi varu pa istabu pastaigāt. Ko nu man vajag, atnes aprūpētāja un mazbērni. Tie tikai pie manis grib. Atskrien: „Oma, vai tev ir kaut kas garšīgs?” Ja ir, atdošu pēdējo – neskopošos.

Savulaik daudz esmu strādājusi, tomēr pensija maza. Kādu laiku strādāju fabrikā *Māra*, tad bērnudārzā. Beidzot metu visu pie malas un 40 gadus šuvu kundēm.”

Labā kolektīvā

Bijušajā *Kuldīgas siltumtīklu (KS)* kantora daļā septiņus gadus darbojas Zandas Zaueres, Vijas Supes-Ābeles un Laimas Briškas ģimenes ārstu prakse.

Ģimenes ārstu praksē Planīcas ielā.

Planīcas iela izvēlēta, jo citu telpu neesot bijis. Z.Zauere slēgusi īres līgumu ar KS, telpas pielāgojušas, kā var: mainījušas logus, radiatorus. Līdz ārstu praksei pacientiem jāuzkāpj dažī pakāpienu posmi, tādēļ invalīdiem ratiņkrēslā lejasstāvā izveidota telpa, kurā dakteres var pacientus pieņemt, māsiņas veikt ārstnieciskas darbības. V.Supe-Ābele skaidro, ka pacienti nāk no visas pilsētas.

„Mums šeit klājas labi. Darba netrūkst. Vienīgais, kas nomāc, ir valsts līmenī pret ģimenes ārstiem vērstā kampaņa,” atzīst L.Briška. Streikā piedalījušās pirmās di-

vas nedēļas. „No tā cieš ārsti un pacienti, ne jau kāds no ministrijas. Nevar atrast kompromisu: no augšas tik uzstāt ar pātagu, un mums jāklausa.” V.Supe-Ābele: „Es nestreikāju savas algas dēļ, kā cilvēki bieži domā, bet tamdēļ, lai sabiedrība ieklausās: ja veselības sistēmā kaut ko nemainīs, tā nobruks pilnībā.”

Dakteres ļoti slavē kolektīvu: „Mums ir brīnišķīgas māsas Iveta un Ramute, ārsta palīdzē Selga, reģistratore Ilze. Viņas pirmās saņem pacientu neapmierinātību. Kamēr cilvēks tiek līdz ārstiem, māsiņas jau nomierinājušas un laipni apkalpojušas.”

Vieta patīk, kaimiņi jauki

Kristians Nordens uz daudzdzīvokļu māju pagalma pusē pārcēlies nesen.

„Man šeit patīk. Apkure perfekta – ne tāda kā ielas mājā, kur mans paziņa salst nost. Es varu logu turēt vaļā, bet viņiem ir katastrofa. Tas varbūt tāpēc, ka mums Planīcas ielā 8 ir fantastisks mājas vecākais – zelta cilvēks, kas par visu rūpējas! Arī kaimiņi ir ideāli – klusi un mierīgi. Kādreiz pagalmā dzird, ka kāds patrokšņo, bet ne jau bieži, lieli kašķi nav piedzīvoti. Šeit ir daudz mierīgāk nekā Piltenes ielas masīvā.”

Kristians Nordens būtu priecīgs, ja daudzdzīvokļu namu pagalmā tiktu sakārtota dubļainā taka, kas no Planīcas ielas ved uz Mucenieku ielu.

Inguna Spuleniece
Aivara Vētrāja foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Latvija
100

Kurzemnieks sadarbībā ar biedrību *Kursas raksti* izveidojis 2018. gada kalendāru, kas veltīts mūsu valsts 100 gadiem. Tajā parādīti Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novada stiprie ļaudis un vērtības, jautājot viņiem: „Kas jums ir Latvija?” Katru mēnesi iepazīstinām ar vienu kalendāra varoni, bet fotogrāfa darba rezultātu – *Kurzemnieka kalendāru* – lasītāji var jau novērtēt, iegādājoties to redakcijā vai kādā no tirdzniecības vietām. Pie abonentiem tas dāvanā nonāks Latvijas jubilejas gada sākumā.

Kurzemnieks
LATVIAKURZEMNIEKIS
KURSAS
RĀKSTI

Jānis restaurē vecpilsētu

„Restaurācijā vissvarīgākā ir domāšana,” pārliecināts Kuldīgas restaurācijas centra restaurators-konsultants JĀNIS MERTENS. Ar tādu sertifikātu, kāds ir viņam, nozarē Latvijā var palepoties vēl tikai kādi četri amata brāļi. Bet Jānis nav nedz lepns, nedz iedomīgs – viņš dara savu darbu un ir pārliecināts, ka tā Kuldīgas unikalitāti saglabās nākamajām paaudzēm.

PIESAKĀS MĀCĪBU LAIKĀ

„Man rados ir cilvēki, kuri nodarbojas ar restaurāciju. Virspusēji tā lieta bija zināma – restaurators atjauno vecas lietas un kopj mantojumu. Stājoties Rīgas celtniecības koledžā uz arhitektiem, paliku ļoti tuvu aiz svītras. Jau tad saredzēju Kuldīgas vērtību un sapratu, ka restauratoram te būtu darbs, tādēļ izvēlējos šo specialitāti.”

Jānis atminas, ka koledžā sācis mācīties 2005. gadā, kad pilsētas vidē vēl nav bijis daudz liecību par senās arhitektūras atjaunošanu. Būdam 3. kursā, pamanījis, ka dome meklē amatniekus, kuri nākotnē varētu strādāt restaurācijā. „Reizē ar muzeja fasādes atjaunošanu pašvaldība veidoja savu restaurācijas centru. Visas lietas tobrīd darīja kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa. Lai arī skolā vēl bija atlicis pēdējais gads, pieteicos. Tā lēnām viss sākās.”

AR DZIĻU PIETĀTI

„Jau skola man mainīja domāšanu par kultūras mantojuma vērtībām – radās pietāte pret tām,” atzīst Jānis. Viņš skaidro, ka šajā nozarē ir daudz sadaļu: metāla, akmens materiālu, polihromā, mēbeļu restaurācija. J.Mertena specializācija, kas apstiprināta ar sertifikātu, ir būvgaldniecība: koka ēkas, logi, slēgi, durvis. Restaurācijas centrs būtībā konsultējot jautājumus, kas saistīti ar senajiem namiem Kuldīgas vecpilsētā kā valsts pieminekļi un ar atsevišķām ēkām novadā, kurām ir pieminekļa statuss.

„Kad sāku strādāt, ļoti jutu atšķirību starp vecpilsētas iedzīvotāju domāšanu un pašvaldības vēlmi šai lietai pieiet nopietnāk. Ja iedzīvotājiem bija jāatbild, ka plastmasas logus nedrīkst likt, sekoja asa pretreakcija: „Tā taču ir labāk un siltāk!” Skandināvijas valstīs cilvēkiem ir ļoti liela sapratne par to, kur viņi dzīvo. Tur cilvēki lepojas, ka dzīvo kultūras mantojumā un ir daļa no tā. Viņi ēku respektē: ziemā, ja ir auksti, paši uzvelk vilnas zeķes un vēl vienu džemperu, nevis māju nosiltina pretdebiski. Kad māja celta, celtnieki paredzēja dabīgu gaisa apmaiņu, bet, tiklīdz ar moderniem materiāliem viss tiek nepamatoti nosiltināts, gaisa cirkulācija tiek noslēgta, un ēka iet bojā.”

Kuldīgas restaurators Jānis Mertens: „Ārzmēs, kur iedzīvotājiem par kultūras mantojumu skaidrots vairākus gadus desmitus, domāšana pašā saknē ir atšķirīga no mūsējās.”

DZĪVOT VECPILSĒTĀ IR PRIVILĒGIJA

Jānis pārliecinājies, ka desmit gados izpratne jūtami mainījies uz labo pusi: „Skaidrojām, ka dažādas prasības nav iegriba, pierādām ar reāliem faktiem, kas būs labāk, kas – sliktāk. Cilvēki saprot, ka dzīvot vecpilsētā – tā ir privilēģija.” Meistars uzskata, ka visgrūtāk mainīt domāšanu tiem, kuri mīt vecpilsētā, kuriem naudas pietiktu gan koka, gan plastmasas logiem, taču nav vēlmes pieņemt noteikumus. „Ja nepareiza lēmuma vai restauratora neprofesionalitātes dēļ zudis autentiskums, tas būs neatgriezeniski,” viņš pārliecināts.

Arī Jāņa ģimenes mājoklis atrodas vecpilsētā. To viņš atjauno bez liekas steigas un ar tradicionāliem materiāliem: „Restaurēju pa istabām. Ja ir vēlme, paveikto rādu sociālajos tīklos. Citādi publiski vēl nerādu, kamēr viss nav pabeigts.”

Jautāts, ko darīt tiem, kuri dzīvo vecā ēkā, ar pašvaldības līdzdalību vēlas to atjaunot, bet mājoklis atrodas aiz vecpilsētas sarkanās līnijas, Jānis atbild: „Pagaidām ārpus vecpilsētas līdzfinansējumu var dabūt tikai tās ēkas, kas iekļautas kultūras pieminekļu sarakstā. Ja logiem vajadzīga pilnā restaurācija, tas, protams, būs dārgi, bet, ja tā ir restaurācija-konservācija, tik traki nebūs. Logu akcijā, ko atbalsta pašvaldība, mēs to pieņemtu, ja konstatētu, ka logs ir unikāls. Jebkurā gadījumā var atnākt uz restaurācijas centru aprunāties. Esam pretimnākoši – izeju meklēsim kopā.”

DARBA NETRŪKST

Meistars priecājas, ka logu akcijā interesentu katru gadu ir aizvien vairāk. Darba netrūkst arī ēku glābšanas programmā, kurā pusi no izmaksām finansē pašvaldība. Viņš tiek pieaicināts būvvaldē izskatīt iesniegtos projektus,

konsultē iedzīvotājus, rīko seminārus, kā arī izpilda darba uzdevumus restaurācijas centrā. „Centra vadītāja Ilze Zariņa vairāk atbild par finansiālo daļu un projektu rakstīšanu, es – par restaurāciju. Restauratora palīgs ir Agris Zingbergs,” Jānis uzskaita darbiniekus.

„Mūsu kultūras mantojums ir valsts identitātes zīme: būvniecības radu raksti, mūsu vēsture, kurai esam gājuši cauri ar stiliem un citām vērtībām. Esmu šajā darbā jau desmit gadus. Nākamo desmitgadi iesāksim ar jauno restaurācijas centru Baznīcas ielā. Domāju: kad atvērsim to, darba būs daudz vairāk, bet arī sakopto ēku kļūs vairāk. Vēl ceru, ka būs lielāks pulks ar pareizi domājošiem cilvēkiem.”

PAGODINĀTS BŪT LATVIETIS

Jautāts, kāpēc dzīvo Latvijā, kaut daudzi vienaudži devušies svešumā, Jānis atbild: „Man nekad nav bijusi vilkme skriet kaut kur projām. Kad aizbraucu uz nometnēm ārzmēs, pirmās trīs dienas viss patīk, redzu citu vidi, bet uz nedēļas beigām, kad laiks posties mājās, pārņem laba sajūta. Latvijā

ir ģimene, kas mani ieaudzinājusi māju izjūtu, patriotismu. Protams, arī mani neapmierina tas, kas notiek valdībā, bet – mājas ir mājas. Esmu pagodināts būt latvietis un dzīvot šeit. Latvijas dzimšanas dienā noteikti jābūt kopā ar ģimeni, jāceļ godā latviešu kultūra.”

Jānis uzsver, ka piederības un savas vietas vērtību saglabāšana jau nav domāta tūristiem – vispirms tā vajadzīga pašiem un mūsu pēctečiem. Tad arī varam ar savām vērtībām iziet ārpusē, ieinteresēt tūristus, iesaistīt dažādu nozaru speciālistus.

„Valsts līmenī jāpanāk, lai Latvija ir labvēlīga vide, pirmām kārtām, iedzīvotājiem,” Jānis uzsver un atzīst, ka viņu sanikno liela izšķērdība valsts līmenī, nesakārtoti likumi un nodokļu politika ilgtermiņā, kas nesniedz atbalstu jaunajiem uzņēmumiem: „Ja būs labvēlīga vide un normāli ieņēmumi, tas ļaus attīstīties. Cik esmu lasījis gudrās grāmatās, no iepriekšējās iekārtas sabrukšanas jāpaiet 30 gadiem, kamēr nomainās domāšana. Ja tā, jaunajiem politiķiem atlicis maz laika lēmumu pieņemšanā ākstīties.”

**Inguna Spuleniece
Modra Rubeņa foto**

„Gandarījumu sagādā viss, kas paveikts. Unikāls ir katrs slēgis, katrs loga rāmis, katrs ēkas stūris. Katrā objektā strādāju ar augstu atbildību.”

Ar bārdu. Kāpēc gan ne?

Jolanta Hercenberga

Kā sievietes variē ar matu krāsu, garumu un dažādiem citiem paņēmieniem, lai mainītu savu vizuālo tēlu tik tālu, ka ar oriģinālu tam vairs nav nekādas līdzības, tā vīrieši var spēlēties ar ūsām un bārdu, iegūstot jaunu veidolu. Vairākiem bārdas nēsātājiem jautājām, kādēļ viņi ataudzējuši bārdu.

legājās pats no sevis

Eduards Dambergs,
Kuldīgas novada muzeja direktors

Ja man to tagad nejaudātu, tad vispār neaizdomātos par to, kāpēc man ir bārda. Tas liekas tik pašsaprotami un pierasti, ka par to vispār nedomāju. Nebija tā, ka kādā brīdī nolēmu audzēt. Varbūt kādus sešus gadus atpakaļ tas iesākās it kā pats no sevis. Vienkārši atlaidu mazliet garāku, tad vēl mazliet, un tā tas iegājās. Pa gadiem bārdas forma arī pamainās. Tās kopšana noteikti prasa vairāk laika nekā tās nodzīšana, kas ir vienkāršāka. Bet tas ir gaumes jautājums. Es tā jutos labāk, tāpēc man ir bārda. Nekādu citu īpašu apsvērumu tam nav.

„Tas liekas tik pašsaprotami un pierasti.”

Kā firmas zīme

Reinis Silovs, uzņēmējs Rīgā

Es neaudzēju, neizvēlos to, tā pati aug. Jo vīriešiem tā ir, ka, no rīta pamostoties, var redzēt, ka bārdas ir vairāk nekā bija vakar. To es nevaru ietekmēt. Aptuveni no sešpadsmit, septiņpadsmit gadiem kā sāka augt, tā vienmēr tā man ir bijusi. 12. klasi beidzot, staigāju ar Čaka Norisa bārdiņu. Ik pa laikam to piegriežu, bet nu jau ir vairāk nekā četri gadi, kopš nesmu skuvies. Pirms četriem gadiem sāku atlaist garāku bārdu, nekā biju pieradis iepriekš. Tas bija biznesa vajadzībām. Atvērām kafējnicu un izdomājām, ka man nepieciešams īpašs stils. Uzvalks, cepure kā katliņš, uzrullētas ūsas un gara bārda. Reizēm tomēr mazliet piegriežu, bet mēdz būt 25 vai 30 centimetri, līdz saulītei. Ūsās bija no viena tālākā gala līdz otram aptuveni 40 centimetri. Kopšana ir tāda, ka vienkārši jāmazgā. Nevaru teikt, ka tāpat kā mati, bet nu līdzīgi. Reizēm cilvēki uz ielas pievērš uzmanību bārdai, bet daudz aktuālāk tas bija pirms pāris gadiem. Draugu kompānijā esmu vienīgais ar tādu bārdu, bet darbā, kafējnicā *Tornis*, abi ar kolēģi esam tādi. Tā mums ir kā firmas zīme.

Lai atšķirtos no tiem, kam nav

Gatis Mārtiņš Bezdelīga, Alsungas Sv. Miķeļa draudzes prāvests

Tādu jautājumu man vēl neviens nav uzdevis (smej). Ļoti sen man ir bārda, pat neatceros, cik. Vairāk nekā desmit gadus noteikti. Laikam iesāku to audzēt, jo biju aizbraucis kaut kur tālāk no mājām uz pāris nedēļām un aizmirsis bārdas dzenamo. Kad atbraucu mājās, sapratu, ka arī ar bārdu nav slikti. Laikam jau slinkuma pēc vairs to nedzinu un varbūt lai atšķirtos no visiem tiem, kam nav bārdas. Arī no sievietēm lai atšķirtos. Tas tā, jociņam, bet patiesībā es par savu bārdu vispār nedomāju. Tā man ir tāpēc, ka man tā patīk un es tā daru.

Slinkuma pēc

Kārlis Lipsnis, kādreizējais alsundznieks, Rīgā strādā pasākumu producēšanas uzņēmumā *Untitled*

Iemeslu var nosaukt vienā vārdā – slinkums. Katru dienu skūties, tas prasa ļoti daudz laika. Reizi mēnesī, tas ir, divpadsmit reizes gadā, apdzenu ar matu mašīnu, atstājot pāris milimetru garu. Esmu domājis arī par to, ka var Rīgā kādā frizētavā apgriezt, bet tas maksā nesamērīgi dārgi. Man netraucē tas, ka pats to apdzenu. Kad bija sešpadsmit gadi, tad bārda man likās stilīgi, bet tagad ne. Stila pēc man tā nav. Es pat sevi vairs īsti nepazīstu bez bārdas, un man liekas, ka izskatās jocīgi, kā pēc maza puīšļa.

„Divpadsmit reizes gadā apdzenu ar matu mašīnu.”

EKSPERTA VIEDOKLIS

Jākopj ar speciāliem līdzekļiem

Salona *Rīgas bārdzinis* darbinieks **EDGARS VILKS** stāsta, ka lielais bārdas audzēšanas bums esot bijis pirms aptuveni diviem gadiem: „Mēs uzskatām, ka tas varēja būt saistīts ar toreiz kustības *Movember* rīkoto akciju. Tā ir starptautiska akcija, kas noris novembrī un aicina vīriešus rūpēties par savu veselību, veltīt sev vairāk laika un uzmanības. Latvijā kustība *Movember Latvija* aicina novembri

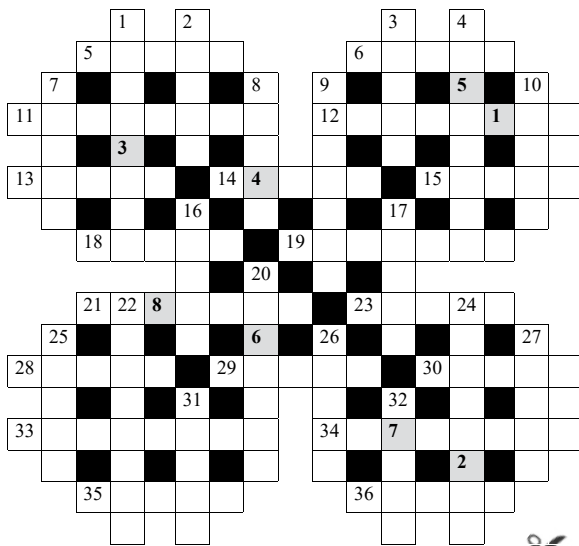
dēvēt par ūsu mēnesi un tajā ataudzēt ūsas, lai tādējādi pievērstu sabiedrības uzmanību vīriešu veselības problēmām. Bet kopumā ņemot, bārdas ir bijušas vienmēr, ar vai bez akcijām, jo tās aug, un tas nekad nebeigsies. Par tādām kā kopējām modes tendencēm neko pateikt nevaru, jo bārdas un ūsas ir ļoti dažādas, pilnīgi katram individuālas. Jā, klientu vēlmes ir atšķirīgas, kurām mēs bārdziņi pielāgojamies.”

Parasti bārdziņa pakalpojumu izmantojot vīrieši virs trīsdesmit gadiem, kuri ļoti konkrēti zina, ko vēlas, lai bārdzinis dara, lai papildinātu vīrieša vizuālo stilu. Tā neesot, ka kāds klients atnākot tikai vienu reizi pie bārdziņa, lai izveidotu sev piemērotāko bārdas formu un pēc tam pats tādu mājās turpinātu sev veidot. „Tie, kas nāk, tie dara to regulāri. Bārdas kopšana parasti nepieciešama ik pēc trim, četrām nedēļām. Tam

ir jāizmanto speciāli ražoti produkti. Piemēram, to nevar mazgāt ar tiem šampūniem, ar ko mazgā matus. Jo galvas āda ir atšķirīga no sejas ādas. Būtiski arī tas, ka aromāts, kas būs labs matiem, uz sejas nebūs labs. Vēl jāpiebilst, ka bārdas matiem jābūt veselīgiem, lai bārda izskatītos labi. Bārdas mati tāpat kā galvas mati ir jāpasargā no lieliem saules stariem, sala. Labu izskatu veicina dažādi produkti. Ir speciālas eļļas, balzami.”

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Anda Straume.

Risinājumu gaidām līdz 20. decembrim.

Horizontāli: 5. Mākslas veids. 6. Teritorija ārpus pilsētu vai pilsētciematu robežām. 11. Ļoti sakarsēt. 12. Līmējot aizstiprināt, panākt, ka neveras vajā. 13. Veikt, pildīt. 14. Augļu koks. 15. Spēja uztvert un analizēt apkārtējās vides izstaroto un atstaroto gaismu. 18. Ēģiptes galvaspilsēta. 19. Zirgu kūts. 21. Tievi, gari makaroni. 23. Portatīvs ģeodēziskais instruments. 28. Tāds, kas izstāro, arī atstāro spožu, sarkanu gaismu. 29. Zīmējums, gleznojums no dabas studijām. 30. R.Blaumaņa luga. 32. Rakstaina austa vai pīta šaura jostiņa. 34. Liels akmens blukšis, priekšmets, kas izcirsts no viena akmens gabala. 35. Noplauta un izžāvēta zāle lopbarībai. 36. Rīks šūšanai.

Vertikāli: 1. Figūra, ko veido vingrotāji vai akrobāti, nostājoties cits uz cita vairākos stāvos. 2. Neliela epizode lugā. 3. Pārtikas produkts. 4. Apdzīvota vieta Jēkabpils novadā. 7. Sviedru dziedzeru izvadkanālu atveres ādā. 8. Karaspēka vadības institūcija. 9. Malts galvaspilsēta. 10. Lapu koks. 16. Čehijas galvaspilsēta. 17. Kļūt zemākam, plānākam. 20. Kerties pie kāda darba. 22. Sīki, sasmalcināta cieta viela. 24. Dž. Verdi opera. 25. Zodiaka zvaigznājs. 26. Lietojams uzturā. 27. Pireneju augstākā virsotne. 31. Līka līnija. 32. Elektriskās strāvas avota pozitīvais pols.

Pareizā atbilde: PIKNOLEPSIJA (lēkme bērniem, kuras laikā seja ir bāla, skatiens fiksēts, acaboli pavērsti uz iekšu; pēc lēkmes bērni turpina iepriekšējo darbošanos vai sarunu).

Atbildes **Horizontāli:** 1. Karakals. 5. Sarsuela. 9. Gnomons. 10. Busido. 12. Araksa. 14. Kauss. 16. Efeja. 18. Kurdi. 19. Rumba. 21. Iesauka. 22. Platons. 23. Kaskāde. 24. Laiarda. 26. Reiki. 27. Trops. 28. Samts. 29. Skola. 32. Aksons. 35. Ulmane. 37. Ērģeles. 38. Sekstets. 39. Elegants. **Vertikāli:** 1. Klabmeni. 2. Agni. 3. Argo. 4. Spora. 5. Stons. 6. Rasa. 7. Uрга. 8. Akvavits. 11. Speisistors. 13. Kartogramma. 14. Karateress. 15. Stapēlija. 17. Akurāts. 18. Kratils. 20. Maori. 23. Ketlasis. 25. Austeres. 30. Kuģis. 31. Lille. 33. Orts. 34. Sēne. 35. Usne. 36. Meka.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga. Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuli kastītē!

MANA AIZRAUŠANĀS

Miervaldis un viņa Volgas

Miervaldim Mētelim padomju laika ekskluzīvie automobiļi *Volga* bija sirdslieta gan tad, kad ar tiem varēja nopelnīt, gan tagad, kad unikālās kolekcijas uzturēšanā jāiegulda paša nauda.

„Tas nav auto, tā ir lidmašīna – dārgāka par ārzemju *mercedesu*,” par savu 1985. gada 8. martā Gorkija rūpnīcā izlaisto melno *Volgu* teic Miervaldis Mētelis.

UZZIŅAI

Pirmā Gorkijas automobiļu rūpnīcas (GAZ) moderno vieglo automobiļu sērija tika ražota no 1956. līdz 1958. gadam, tad tika izlaists pārejas modelis (līdz 1962. gadam), kad kādreizējā *Pobeda* piedzīvoja kārtējo modernizāciju. 70. gados ražoja jauno, ekskluzīvo modeli, ko vēl redzam satiksmē.

Par vairāk nekā 60 gadu garumā pie stūres un remontos garāžā piedzīvoto pieredzējušais autovadītājs varētu sarakstīt biezu grāmatu. Pirmsākumi meklējami pagājušā gadsimta 60. gados, kad Miervaldis iesauktis armijā. Laimējies, ka palicis Latvijā – Baltijas kara apgabala daļā. Par šoferi kuldīdznieks bija kļuvis jau iepriekš, taču Gorkijas automobiļu rūpnīcas jaunās paaudzes modeļi (*Pobedas* pēcteči) GAZ – 21 pie mums vēl

bija retums. Sākumā ar tā saukto bobiku vadājis pulkvedi, un, kad tas kļuvis par ģenerāli, piešķirta *Volga*. Priekšnieks bija ievērojis latviešu puīša akurātumu un teicis, ka jauno automobili uzticēšot tikai viņam.

Atgriezies no dienesta, Miervaldis brīdi pabraucis ar autobusu autotransporta uzņēmumā ATU – 7, bet drīz kļuvis par taksometra šoferi. Nostrādājis no 1969. līdz 1991. gadam. Grūti uzskatīt, kādi tik pasažieri vesti, vispir-

mām kārtām jau sabiedrības augstākās personas: komunistiskās partijas un izpildkomitejas vadoni, prokurori, kolhozu priekšsēži un tautas kontroles pārstāvji, inkasatori. Dažkārt maršruts bijis ne vien pa visu Latviju, bet arī Krieviju. No Gorkijas rūpnīcas *atdzinis* 20 jaunas *Volgas* dažādām iestādēm. Kopā ar stūrmani Andri Gudīņu braucis autorallijā, vairākkārt uzvarējuši.

Savulaik *Volgas* dalītas ne tikai pēc modeļa, bet arī izlaiduma kvalitātes. Pirmā klase paredzēta eksportam, otrā – valdībai, trešā – armijai, nākamās – taksometru parkam un privātajiem: „Taksistiem bija jāpilda plāns. Uz divām mašīnām bijām trīs šoferi. Bija autoatslēdznieks, bet mēs remontējām paši. Tā varējām 350 tūkstošus līdz kapitālam remontam nobraukt. Tagad nevienā servisā padomju auto neņem, bet man nav problēmu arī lūžņus dabūt uz kājām.”

Savu pirmo privāto *Volgu* M.Mētelis nopircis 70. gadu beigās – no Imanta Ziedoņa. Tādu ķiršbrūnu, ko dzejnieka sieva Ausma Kantāne bija apskādējusi. Iekļuvis Vara Braslas filmā *Tereona galva*, kas 1982. gadā uzņēma Kuldīgā. Vēlāk pārdevis, un no kāda slavena sportista nopircis pelēcīgu. Pēc tam sācis iegādāties un restaurēt vēl citas. Tagad viņa kolekcijā ir septiņas *Volgas* ar oriģinālām detaļām, jo tikai tā iespējams iegūt retro spēkrata statusu. Pilnīgā braukšanas kārtībā esot četras, kaut meistars varētu *uzcelt visas*. „Vēl divu pietrūkst, tad būs no katra modeļa. Domāju, ka vēl šo to Latvijā var atrast.”

Daina Tafelberga Aivara Vētrāja foto

REKLĀMA

TOP 10

- Guntars Račs. 365. 1. daļa (G.Račs). (Izdevniecība MicRec.)
- Karīna Račko. *Saplēstās mežģīnes*. (Zvaigzne ABC.)
- Džefs Kinnijs. *Grega dienasgrāmata 12. Laižamies!* (Zvaigzne ABC.)
- Nora Ikstena, Vilipsons. *Ārprātija piedzīvojums*. (Dienas Grāmata.)
- Dāvids Lāgerkrancs. *Millenium V. Meitene, kas meklēja savu ēnu*. (Zvaigzne ABC.)
- Inese Prisoļkova. *Spēle „100 jautājumi”, kas meklē atbildes*. (Autorizdevums.)
- Armands Puče. *Kurtizānes apakšveļa*. (Mediju Nams.)
- Anna Toda. *After 4. Laimīgi mūžu mūžos*. (Zvaigzne ABC.)
- Arno Jundze. *Sarkanais dzīvsudrabs. Mēs. Latvija. XX gadsimts*. (Dienas Grāmata.)
- Lia Guļevska, Gunārs Jākobsons. *Tikai dziesma nenosalst... „Mikrofons” – Latvijas fenomenis*. (Latvijas Mediji.)

Dzintra Liekmāne. Nikrāce cauri gadsimtiem. (Jumava. 19,25 eiro.)

Nikrāces skolotājas Dzintras Liekmānes grāmatā ir ieskats pagasta un skolas vēsturē, akcentējot cilvēkus, kas nesuši Nikrāces vārdu pasaulē.

Lilija Berzinska. Pasaules centrs. Pasaka pieaugušajiem. (Dienas Grāmata. 9,75 eiro.)

Vai uz pasaules ir vieta, kur cilvēks drīkst būt pats – neizlikties, neizdabāt? Tibo saprot, ka valdzinošā Florānsa ideālo Pasaules centru iztēlotos kā mūžīga karnevāla līksmi un bezrūpību. Viņš pats gan izvēlētos vietu, kur valda klusums.

Huans Bonilja. Bez biksēm ienākt aizliegts. (Jāņa Rozes apgāds. 13,45 eiro.)

Lūkodamies caur krievu dzejnieka Vladimira Majakovska (1893–1930) personības prizmu, autors uzbūvē trausmaino, gaidu un neziņas pilno gaisotni, kāda valdīja revolūcijas laikā Krievijā.

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

141. kāрта

Holandiešu ainavu gleznotājs (1628–1682) nebija specializējies noteiktā ainavas tipā – gleznoja visu dažādos gada laikos un laikapstākļos, kā arī jūras ainavas ar plašām tālēm, paisuma viļņiem un trauksmainiem mākoņiem. Gaisa perspektīvas pārzināšana un tonālām pārejām bagātais gleznojums ļāva viņam sasniegt pilnību. Šie darbi deva ierosmi 18. un 19. gs. gleznotājiem. Mākslinieks nomira lielā trūkumā kādā Hārlemas nespējnieku hospitālī.

Atbildes gaidām līdz 20. decembra 11.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

140. kārtas atbilde: Pīters Pauls Rubenss. *Pašportrets* (ap 1623. gadu). **Pareizi atbildējuši:** Daina Gerente, Velta Višņevska, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Indra Ābelīte, Mārcis Arājs.

Nīkrāce cauri gadsimtiem

Tālavijas karoga liktenis

1990. gada 7. februāra laikrakstā *Brīvā Latvija* par studentu korporācijas *Tālavija* karogu stāsta Valdis Blūms, Nīkrāces skolas direktora Jāņa Blūma dēls.

ĀDOLFU NOST, JOSIFU – PIE SIENAS!

„Mūs uzņēma trūcīgajā kara uz turā, kas, pavasarim tuvojoties, bagātinājās ar trofejās nonākušo vācu armijas *zāgu skaidu* maizīti un vēlāk arī ar amerikāņu konserviem. Tēvs gan uz divām nedēļām nonāca pretizlūkošanas daļas izolatorā. Tomēr atgriezās novājējis un sirms, iespējams, ka ar divīzijas vadības protekciju, jo, dzīvojot zem viena jumta, mums visiem bija izveidojušās dziļi cilvēciskas attiecības, tāpat kā pirms

pāris mēnešiem tas bija noticis ar vienkāršajiem vācu karavīriem un austriešu medicīnisko personālu.

Diezgan interesanta reakcija bija faktam, ka skolas bēniņos atradās noputējis Josifa Visario-noviča portrets, kas tur nogulējās kopš 1940./1941. gada. Tagad viņš nomainīja Ādolfu Hitleru pie sienas skolotāju istabā.”

CEĻ JAUNO DZĪVI

„Karam beidzoties, no Ernstsonu ģimenes nekādu ziņu nebija. *Tālavijas* karogs par īpaši bīstamu relikviju kļuva mazliet vēlāk, kad sākās jaunās dzīves celtniecība Kurzemē. Ziņa par karogu nu varēja viegli kļūt par pamatu ceļojumam uz ziemeļiem. Tādēļ kopā ar citām laikmeta liecībām karogs tika rūpīgi iesaiņots un glabāts visslēptākajās vietās.

Sevišķām aizdomām pakļāvās tā skolotāju paaudze, kura ilgāku laiku strādājusi Latvijas Republikas skolās. Tēvs turklāt bija skolas direktors ar lielu autoritāti vietējā sabiedrībā. Tādēļ arī nācās mainīt darbu un pārcelties uz Lažas pamatskolu turpat Aizputes apriņķī par vienkāršu skolotāju.”

POLITISKĀS KĻŪDAS

„No laika atātluma nožēlojami atcerēties tālaika morālo teroru, kad dažādas *modrās acis* Ziemassvētku vakarā mēdza ieskatīties logos vai pat atraut dzīvokļa durvis, pārbaudot, vai tik tur neatradīsies svētku eglīte, vai arī šausminājās par laulību gredzeniem skolotājiem pirkstos, inspicēja stundas un ik brīdi vērsa uzmanību uz mazāko *polītisko kļūdu* stundu izklāstā, meta pārmetumus no konferenču tribīnēm, ja

skolotāju bērni nebija laikus iestājušies pioneros. Pakāpeniski visai sabiedrībai izveidojās zināma aizsargreakcija, un mēs iemācījāmies dzīvot ar noslēgtības masku.

Pēc tēva nāves 1962. gadā māte pārnāca dzīvot pie mums uz Rīgu. Un tikai pēc 45 gadiem *Tālavijas* karogs sastapa savu bijušo īpašnieku, kurš dzīvoja Stokholmā... *Tālavijas* karogs klusēja 45 gadus.”

FRONTES LĪNIJĀ

Kara beigās Nīkrāces un skolas neapskaužamo stāvokli pasliktināja tas, ka vācieši tika aizdzīti aiz Dzeldas, kur tie noturējās līdz pat kapitulācijai 1945. gada 9. maijā. Nīkrācē savukārt atradās Sarkanās armijas karaspēks. Dzelda un Nīkrāce vairākus mēnešus atradās tiešā frontes joslā –

nepārtraukti uzliedojumi, gaisa kaujas. Palika tikai dažas ģimenes šur tur noma-

lēs. Nīkrāces skola līdz ar visu apkārtni bija lielgabalu šāviņu un lidmašīnu bumbu apdraudēta. Decembrī notika tieša skolas apšaude ar tālšāvēju lielgabaliem. Laimīgi ēka palika nesagrauta. Pēc tam skolu vairs neapšaudīja, jo vācieši bija pārliecināti, ka to iznīcinājuši.

1945. gada janvārī Latvijas PSR Iekšlietu Tautas komisariāts izdeva rīkojumu visiem Nīkrāces iedzīvotājiem evakuēties. Daudzi apmetās Nīgrandē, citi devās uz Lietuvu. Skolotāju Blūmu ģimenei bija jāpaliek skolā, lai sargātu ēkas un inventāru.

(Turpmāk vēl.)

PIRMS 20 GADIEM UN TAGAD

Vēl aizvien grib just piederību Vulkānam

1997. gada decembrī Kurzemniekā bija apraksts par kokapstrādes uzņēmumu *Vulkāns*, kur kopā ar vadītāju Andreju Šveisbergu un viceprezidenti Zentu Gudīņu intervēta arī arodbiedrības vadītāja Dina Šimpermane.

Nu jau gandrīz četrus gadus viņa ir Turlavas pagasta sociālā darbiniece un uzsver, ka patīk gan darbs, gan Turlava, kuras ļaudis jau iepazīti un kļuvuši mīļi. Arī ikdienas ceļš no Kuldīgas uz Turlavu nav kļuvis par nastu – tajā var redzēt, kā mainās gadalaiki un daba.

CAUR ŽOGU DODAS MAZGĀTIES

Vulkānā strādājuši Dina vecāki. Ar rūpnīcu saistīts daudz bērniņas atmiņu. Vienas no spilgtākajām – par slepeno mazgāšanu: „Mēs pa kluso gājām mazgāties uz *Vulkāna* dušām. To nedrīkstēja, bet strādnieki bija iemanījušies list cauri žogam. Tumsā vecāki pa priekšu, mēs ar mūsu pakaļ. Tas bija tik satraucoši! Skolas brīvlaikā tur strādāju, varēja ļoti nopelnīt. Kad apprecējies, nostrādāju trīs gadus *Lauktehnikā*, kur alga bija daudz mazāka, tāpēc 1983. gadā aizgāju atpakaļ. Man bija piedzimis jau otrais dēls. Kad pieteicos, Zenta teica: „Dinīt, nekur nav tik labi kā *Vulkānā*.” Nezināju, vai to uztvert kā uzslavu vai pārmetumu. Strādāju apvienotā ceha saiņotavā.” Arī Dina abi puikas skolas brīvlaikā ir strādājuši *Vulkānā*.

ARODBIEDRĪBA PASTĀV VĒL JOPROJĀM

„Meistare Zigrīda mani iesaistīja arodbiedrībā, pēc tam kļuva par *Vulkāna* arodbiedrības vadītāju. Pēc diviem mēnešiem par direktoru atnāca strādāt Andrejs Šveisbergs. Viņš aicināja mani uz visām vadības sēdēm, ar viņu mums bija vienāds redzējums, mēs ļoti sa-

strādājāmies. Ne tikai aizstāvējām darbinieku intereses, bet organizējām kopīgu atpūtu. Tika sakārtotas tualetes, uzbūvēta pirts, kur varēja bez maksas nākt mūsu bijušie darbinieki, divreiz gadā rīkojām kolektīvam pasākumus – sporta svētkus vasarā atpūtas bāzē *Bungas*, ko atjaunoja un labiekārtoja. Otrs lielais pasākums bija Jaungada balle.” 2002. gadā uzņēmums pasludināja maksātnešpēju. Cilvēkiem neizmaksāja algas, viņus atlaida. Par to laiku Dina atceras: „Darbinieki sašķēlās divās daļās – vieni palika pie mūsu – Latvijas Mežu nozares arodbiedrības –, otra grupa izvēlējās neatkarīgu juristu, kas aizstāvētu viņu tiesības. Mūsu pusei izdevās algas atgūt. Līdz šim esmu arodbiedrības uzticības persona *Vulkāna* darbiniekiem, un mums arodbiedrībā vēl ir trīs pensionāres, kuras katru gadu no pensijas maksā nelielu biedra naudu. To iemaksāju lielajā arodbiedrībā. Savukārt arodbiedrība dod pabalstus. Pēdējos trīs gados tas gan vairs ir tikai bērnu pabalsts. Domāju, ka cilvēkiem ir svarīgi vēl aizvien just piederību *Vulkānam*.”

VAIRĀKAS DZĪVES SKOLAS

„2000. gadā iestājos Latvijas Kristīgajā akadēmijā kā sociālā darbiniece – gribēju izglītoties jomā, kas man pie sirds. Pabeidzu 2006. gadā. Pēc *Vulkāna* pirmo reizi mūžā biju bezdarbiece, bet tad kļuva par Padures pagasta kultūras un sporta organizatori. Darbs man ļoti patika. Izveidojām komandu, kas varēja piedalīties pašvaldības sporta spēlēs, gribēju *reanimēt*

Pirms 20 gadiem Dina Šimpermane vadīja rūpnīcas *Vulkāns* arodbiedrību.

Dina kādā no ceļojumiem uz topinambūru lauka fona.

mūžu, rīkoju pasākumus, nodibinājām sievietes klubīņu, no kura pēc tam tapa *Virši*. Vēl aizvien viņi mani uztver kā savējo. 2005. gadā kļuva par Padures pagasta bāriņtiesas vadītāju. Iestājos maģistrantūrā Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā vispārējās pedagoģijas grupā. Gribēju lasīt lekcijas par sociālo darbu. Gadu nostrādāju atkarību centrā, ko izveidoja Šķoņu ģimene. Tā bija ļoti laba skola un noder arī manā tagadējā darbā. Tad atkal biju bezdarbiece, un arī tā man bijusi dzīves skola, jo zinu, kā tas ir. Arī man nebija viegli dabūt darbu, jo visi piedāvājumi bija saistīti ar dzīvesvietas maiņu, bet man mamma bija slima, viņu nevarēju atstāt. Bijusi arī interesanti līgumdarbi. Reiz visu dienu tupēju uz ceļiem un aplīmēju saldējuma vitrīnas. Izbraukāju visu Kurzemi. Pabeidzu sešu mēnešu kursu Rīgā grūtniecības krīžu centrā un skaitos šeit kā centra filiāles vadītāja.”

DAUDZVEIDĪGAS INTERESES

„2014. gada februārī kļuva par sociālo darbinieci Turlavas pagas-

tā. Ļoti patīk lauki, esmu iemīļējuši pagasta cilvēkus, visus pagasta seniorus, jo esmu viņiem pavadoņe. Iesaistos pasākumu rīkošanā, piedalos Lipaiņu draudzes dzīvē, *Rumbiņas* līnijdejošu grupā, pie Guntas Krauzes spēļu teātri un kopš 2014. gada cenšos braukt ceļojumos. Tas viss vajadzīgs, lai tiktu galā ar spriedzi darbā un ar zaudējumiem, jo aizsaulē ir mans dzīvesbiedrs Aigars, bet nesen aizgāja mamma.”

Dina dēlam Artim ir trīs, bet jaunākajam – Raivim – divi bērni. Visi ir talantīgi, nodarbojas ar mūziku un sportu. „Es vairāk esmu pie jaunākā dēla bērniem, jo viņš strādā Zviedrijā. Arī pie vecākā dēla ģimenes uz Planīcas ielu eju ciemos, ar mazbērniem spēlējām dažādas spēles. Man ir ļoti patīkami, ka viņiem ir sava māja un, šķiet, viņi nekur prom neaizbrauks. Arī jaunākajam dēlam ir ļoti svarīga piederība dzimtai un Latvijai, viņš grib sāktot tēva celto māju.”

Iveta Grīniņa
Dinas Šimpermanes
arhīva foto

KULDĪGAS AVĪZĒS

Kuldīgas Vēstnesis
pirms 90 gadiem

Ērģeļu būve tuvojas beigām

Kuldīgas Latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes jauno ērģeļu būvniecība tuvojas laimīgam galam. Ērģeļu būvi galīgi nobeigt firma cer jau līdz 10. decembrim. Pēc tam viņu pieņems no draudzes padomes izvēlēta komisija kopā ar baznīcas valdi un pieaicinātiem lietpratējiem – speciālistiem. Jaunās ērģeles būvē A.Terkendna Ērģeļu būvētava Rēvelē, un viņas izmaksās, muižu ieskaitot, ap 12 000 latu. Tāpat visdrīzākā laikā un ne vēlāk kā līdz 18. decembrim draudzes padomei jāsaģādā 3128 latus, lai varētu pildīt ar firmu noslēgto līgumu.

Jaunais Kurzemnieks
pirms 80 gadiem

Ventā iesaluši tūkstošiem baļķu

Pēkšņi uznākušais sals arī straujo Ventas upi pārklājis ar ledus segu. Ventā palika iesaluši vairāk nekā 15 tūkstoši baļķu un ap 200 asis stutmaika. Lielākais koku daudzums palika upē *Vulkan* finiera fabrikai – ap 800 baļķu 12 km rajonā augšpus Kuldīgas. Tagad strādnieki steidzīgi cērt ledu un atbrīvotos kokus velk krastā. Par izvilkšanu maksā Ls 0,70 un pat Ls 1 par baļķi.

Padomju Kuldīga
pirms 70 gadiem

Pārsniegts gada plāns

Pelču zivjraudzētavas galvenais uzdevums ir maksimāli audzēt augstvērtīgas zivju sugas, sevišķi Baltijas jūras lašus. Šogad zivju audzētava pārsniegusi lašu ikru vākšanas plānu, ievievojot zivju audzēšanas aparātā plānā paredzēto 1,5 milj. ikru vietā 1 832 000 ikru. Pārsniegt plānu audzētavai palīdzēja Rīgas zvejnieku arteļa Kuldīgas brigāde.

Vīrišķīgo izaicinājumu virpulī

Kuldīdznieks, riteņbraucējs VIESTURS LUKŠEVICS lielajā sportā ir vairāk nekā desmit gadu – viņš startējis gan Latvijas, gan ārzemju klubos, ieguvis godalgas un sasniedzis labus rezultātus dažādās raudzes sacensībās.

Šīgada nogale Viesturam, dzīvesbiedrei Kristīnei un trīsgadīgajai meitiņai Katrīnai ir īpaša, jo decembra pēdējās vai janvāra pirmajās dienās pasaulē jānāk Lukševicu otrajai atvasītei.

Iesākot riteņbraucējs stāsta: „Atvaļinājums bija novembrī, bet tāds īsts neiznāca, jo komandai *Rietumu banka-Rīga* bija pēdējais piedāvājums doties uz sacensībām *Tour of Fudzu Ķīnā*. Vispār riteņbraucējiem novembrī izdodas vairāk atpūsties. Var darīt ko citu: peldēt, skriet, darboties svaru zālē. Treniņi atsākas decembrī.”

Kāpēc teici, ka pēdējais piedāvājums?

Jo komanda *Rietumu banka-Rīga* beidz eksistēt. Pašlaik nezinu, kur braukšu. Ir grūts laiks – atbildi gaidu no trim komandām.

Vai skaties ārvalstu virzienā?

Jā, tie ir klubi ārzemēs. Ja tur nekas neizdosies, iespējams, vienu sezonu vēl startēšu Latvijas izlasē. Diemžēl Latvijā nākamgad profesionālas komandas vairs nebūs. Bet agrāk bija divas.

Kas par iemeslu?

Pamatā finansiālie apstākļi. Riteņbraukšana te nav tik populāra kā, piemēram, basketbols – grūti atrast sponsorus.

Kāda tev bija aizvadītā sezona?

Kopumā laba. *Rietumu banka-Rīga* deva iespēju braukt. Lai nestu rezultātu, biju paņēmis daudzdienu velobraucieniem. Diemžēl sezonas sākumā saslimu ar bronhītu. Tajā laikā tieši gatavojos pirmajām daudzdienu sacensībām Azerbaidžānā, bet slimības dēļ netiku. Ierindā biju vien jūnijā. Labākais panākums šogad ir trešā vieta Latvijas čempionātā, sestā sacensības Ķīnā, desmitā – Anglijā. Komandas kalendārs nebija vērsts uz manu lauciņu – kalniem. Samērā maz bija arī daudzdienu velobraucieni.

Vai 30 gadi profesionālam riteņbraucējam ir daudz?

Vienīgās grūtības ir tās, ka meklēju komandu. Manā vecumā prasa tikai uzvaras. Ja būtu 21, tad komanda paņemtu ar domu, ka sportistam būs izaugsme, bet 30 gadus rezultātiem jābūt stabiliem. Runājot ar treneriem, skatoties manus rezultātus un fiziskos rādītājus, redzams – tie joprojām aug. Pa šiem gadiem iegūta liela pieredze, kas lieti noder sacensību taktikā.

No cik gadiem esi riteņbraukšanā?

No 12. Pēc juniora vecuma (18) uzreiz nonācu profesionālajā sportā.

Tad jau šī sporta virtuvi esi pamatīgi iepazīs.

Tā arī ir. Uzskata, ka riteņbraukšana ir individuāls sporta veids, tā nav – tas ir komandas sports. Vai brauc kalnos, vai finišē kā grupas sprinteris – bez komandas biedru atbalsta uzvarēt ir tikpat kā nereāli. Lai būtu rezultāti, komandai jābūt draudzīgai,

vajadzīga laba komunikācija, labs mikroklimats. Tāpēc tiek rīkotas nometnes, lai sportisti viens otru iepazītu, kopā trenētos.

Līdz kādam vecumam esi gatavs sevi šim sportam atdot?

Riteņbraukšana man ļoti patīk. Profesionālajā līmenī esmu gatavs braukt vēl desmit gadus. Taču viss atkarīgs no vairākiem faktoriem: vai kāda komanda mani gribēs, vai man būs rezultāti, vai būs laba veselība. Jebkurš izturības sports ir visai nežēlīgs un grūts. Ir garās distances, treniņam jāvelta piecas sešas stundas. Sezona ilga, jāievēro disciplīna, režīms. Principā tas ir dzīvesveids.

Kas tevi aizrauj?

Patī braukšana – būt kustībā, domāt, kādu taktiku izmantot. Braukt ar riteni – katru dienu ir liela brīvības izjūta. Arī izaicinājums sasniegt izvirzītos mērķus. Vai spēj smagi strādāt, vai izdosies sasniegt iecerēto rezultātu? Tie tādi vīrišķīgie izaicinājumi.

Cik kilometru dienā nobrauc?

Pagājušajā sezonā – 27 tūkstošus. Dienā tiek pieveikti 150–160 vai 180 km, bet, kad ir atslodzes diena, – vidēji 60 km. Sezonā nedēļā nobraucu 700–800 km.

Kādi laika apstākļi tev patīk?

Man patīk braukt karstumā. Esmu novērojis, ka tad ir labākie rezultāti. Lai gan varu braukt arī tad, kad līst, ir drēgns laiks, +3 grādi, startā vismaz 200 riteņbraucēju, apzinos, ka 180 būs atkrituši, salūzuši. Taču viss ir galvā – sportistam pirms starta neatkarīgi no laika apstākļiem sevi jānoskaņo: šodien es cīnos par uzvaru.

Kādi ir tavi mērķi?

Mazākais – dabūt komandu, lai varu turpināt karjeru. Lielāks – vismaz vienu sezonu nobraukt pasaules augstākajā elitē.

Bieži esi prom no mājām. Kad esi Kuldīgā?

Cenšos biežāk būt pie saviem mīļajiem. Ar Kristīni apprecējos 2014. gadā, tolaik braucu Itālijā. Sezonas beigās pieteicās mazais, un sapratu, ka vēlos palikt Latvijā. Tādu iespēju deva komanda *Alpha Baltic*. Starplaikos braucu uz mājām – uz Kuldīgu. Ja nākamgad būšu ārzemēs, iznāks liela braukšana un lidošana.

Man pats grūtākais ir būt prom no ģimenes. Saprotu, ka ne tikai man, bet arī sievietei jābūt grūti. Viņai jāiet galā ar mājas darbiem un bērna audzināšanu.

Ko darāt brīvajā laikā?

Staigājam pa Kuldīgas ieliņām, braucam apskatīt citas Latvijas pilsētas. Kad esmu mājās, meitu no rītiem uz bērnudārzu vedu es. Mums patīk kopā darīt sportiskas aktivitātes, padejot.

Vai meitai novēlētu profesionālas sportistes karjeru?

Atkarībā no tā, kādu sporta veidu viņa izvēlētos. Riteņbraukšana sievietei ir par brutālu, tas nav tikai fiziski smagi. Nevaru skatīties, kā viņas krīt... Taču, ja Katrīna reiz teiks, ka grib braukt, sava bērna sapņiem priekšā nestāšos.

Tu vienmēr ar prieku startē sacensībās Kuldīgā.

Jā, paldies Agrim Kimboram (sporta skolas direktoram – aut.) par uzdrīkstēšanos rīkot *Čempionu kausu*. Aizsākta laba tradīcija, kas pulcē valsts labākos riteņbraucējus.

Kuldīgā riteņbraukšana ir

Profesionālais riteņbraucējs Viesturs Lukševics.

VIESTURS LUKŠEVICS

Vecums: 30 gadu.
Dzīvesvieta: Kuldīga.
Klubs: *Rietumu banka-Rīga*.
Ģimenes stāvoklis: precējies, sieva Kristīne, meitiņai Katrīnai 13. decembrī apritēja trīs gadi.
Treneri: Agris Kimbors, Ernests Pūce, Jānis Veide.
Labākie rezultāti:
2. vieta Latvijas čempionātā grupas braucienā elitē,
8. vieta velobrauciena *Tour of Mersin* kopvērtējumā,
10. vieta *Velothon Wales* (1.1 kat.),
15. vieta *Minsk Cup*,
3. vieta *Tour of Szeklerland* 3. posmā,
16. vieta *Tour of Szeklerland* kopvērtējumā,
14. vieta *Baltic Chain tour* 1. posmā,
12. vieta *Baltic Chain tour* 2. posmā,
11. vieta *Tour of China* 1 4. posmā,
17. vieta *Tour of China* 1 kopvērtējumā,
11. vieta *Tour of China* 2 3. posmā,
11. vieta *Tour of China* 2 kopvērtējumā,
6. vieta *Tour of Fudzu* kopvērtējumā.

starp populārākajiem sporta veidiem.

Piekrītu. No mūsu pilsētas nākuši vairāki profesionāļi: Romans Vainšteins, Andris Reiss, Oļegs Meļehs, Kristis Neilands un citi. Ceru, ka trenerim Marekam Maļinovskim izdosies izaudzināt vēl citus labus sportistus. Kuldīgā ir arī daudz amatieru, bijušo riteņbraucēju. Nedēļas nogalēs savācamies kopā un taisām treniņu. Iznāk *supertusiņš*.

Inta Jansone Viestura Lukševica arhīva un Aivara Vētrāja foto

Lukševicu ģimene Kuldīgas festivālā pasākumā *Notīci brīnumam:* Kristīne, Viesturs un mazā Katrīna.

Viesturs Lukševics sacensībās Ķīnā.

PĀRDOD

Pārdod **MĀJU** Kuldīgā, Ķeļšu ielā. Cena 79 000 EUR. Tālr. 29860618.

VEIKALĀ DAGUS, Liepājas ielā 51, peldkostīmi, vilnas gulšegas, medību apģērbi, kizas apavi.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

PVC LOGUS, DURVIS, PALODZES. Mērīšana, montāža, piegāde. E-pasts imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

Pārdod visu veidu **ŽALŪZIJAS**. Labas cenas un izpildes termiņi. Atlaides gatavo izmēru žalūzijām. Mucenieku iela 25, Kuldīga. Tālr. 28448638.

TĪTARUS. Tālr. 26737100.

KOKMATERIĀLUS. Tālr. 28796607.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA **AJG plus** – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

**ATJAUNO
VANNU
EMALJU.**
Tālr. 20605520.

SIA **LATEIRA**

**pērk CIRSMAS,
MEŽA ĪPAŠUMUS.**

- Palīdz noformēt dokumentus,
 - veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.
- Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

PĒRK

SIA **Lāses AM** par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kautsvārā) un **CŪKAS** (dzīvsvarā). Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA **Valinda** – **GOVIS, BUĻĻUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Cēsu gaļas kombināts** par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Iepērkam arī nometītus briežus un aļņus. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 26185703, 25573447.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20278671.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

SIA **PRIEDES AG** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

Pērk **ĪPAŠUMUS AR MEŽU**, cirsmas. Tālr. 25770062.

Kuldīgas 2. vidusskola (90000035694) izsludina pieteikšanos uz b/d audzinātāja amatu **Rendas filiālē** uz noteiktu laiku.

Pieteikties pie Kuldīgas 2. vidusskolas direktores personīgi vai pa tālr. 27020639.

**SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.**
25 622 293 (Āris)

Cienījamie vecāki!

*Ir katram gadam laimes brīdis savs –
kā katram rītam sava gaišā mala.
/Pēteris Jurciņš./*

Būsiet mīļi gaidīti š.g. 20. decembrī 17.00 Kuldīgas kultūras centrā uz Kuldīgas 2. vidusskolas uzvedumu **ZIEMASSVĒTKU TV SPECIĀLIZLAIDUMS.**
Kuldīgas 2. vidusskolas kolektīvs

PELLET 4 ENERGIA
POWERED BY

Granulu rūpnīca Brocēnos pērk:

- malkas apaļkoksni,
- skaidas,
- šķeldu.

Ātra samaksa un ilgtermiņa sadarbības iespējas.
Tālr. 29286295, 62402988,
e-pasts: info@pellet4energia.lv.

APSVEIKUMS

*Dienas nāk un dienas aiziet,
Paliek man, kas esmu.
Paliek man tā laimes daļa,
Kuru sirdī nesu.*

/I.Tora./

Sirsnīgi un mīļi sveicam **AUSMU GRĪNBERGU** skaistajā jubilejā!
Vislabākie novēlējumi no Valijas, Valda, Smaidas

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE, 95. koda autovadītāju kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas. Sākums 18. decembrī. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 63322550.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko B, C, CE un 95. koda kursus. Pasniedz Ē.Griģis. Tālr. 29194359.

Visu veidu **JUMTU DARBI**, dzīvokļu, māju remonts, materiālu piegāde. Tālr. 22489517.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

TĪRA un remontē akas. Tālr. 27448331.

TĪRA dziļurbumus. Tālr. 29296723.

LĪDZJŪTĪBAS

*Lai sapnis balts viņas dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem
spārnēm sedz.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību **ŽENIJAS** tuviniekiem, no viņas atvadoties.

Pirtnieku ģimene

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dzīji, dzīji daudzām sirdīs sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām līdzjūtību **Litai Berševicai**, tuvu cilvēku zaudējot.

KTTT 14. grupas biedri
un audzinātāja

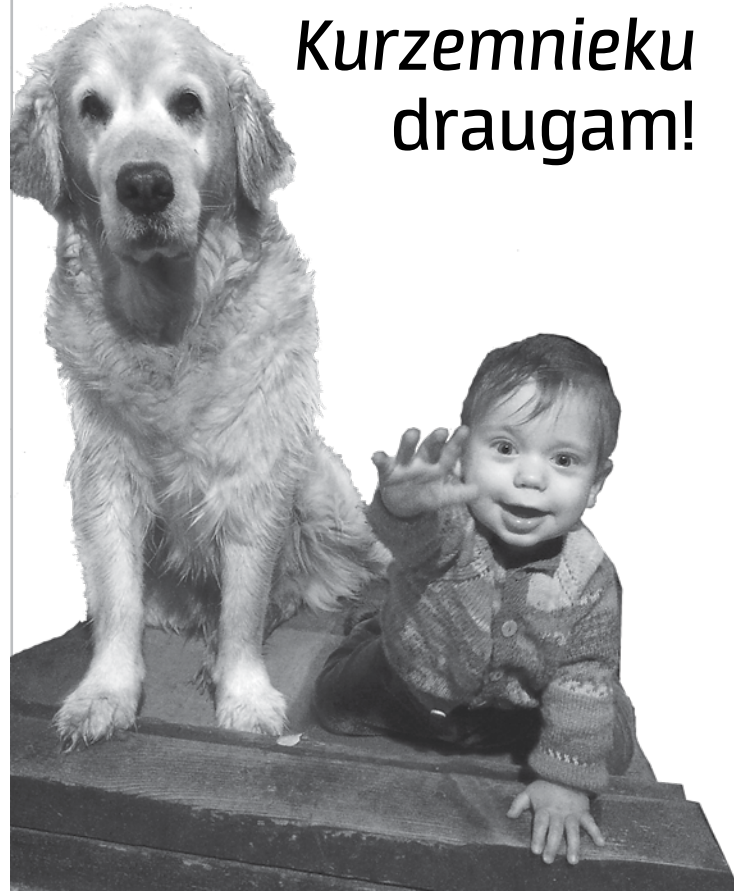
VĒLAS NOMĀT

Labu **ARAMZEMI** āboliņa audzēšanai, laba samaksa. Tālr. 29179992.

VAJADŽĪGI

SIA **AJG plus** (40003554777) aicina darbā lēnāģa **OPERATORU** ar pieredzi. Tālr. 29192116.

**Uzsauc
Kurzemnieku
draugam!**

Abonē laikrakstu jebkurā pasta nodaļā,
internetā vai redakcijā!

Kārtīgs kurzemnieks lasa Kurzemnieku!

KIKBOKSS**Cīņā gūst medaļas**

Pieci cīņas kluba **Team Kuldīga** dalībnieki no starptautiskām sacensībām **Latgales kauss** kikboksā **WAKO** versijā **Līvānos** atveduši medaļas.

Kategorijā **Kick-light** svarā līdz 57 kg uzvara tika Mārim Ūdriņam, bet svarā līdz 63 kg nepārspēts palika Igors Aļitunovs. Bronzas medaļas ieguva Ričards Zariņš un Kristers Rēvalds (līdz 47 kg), un Andris Grūbis (līdz 69 kg).

SPORTA KALENĀRS

- 20.XII 17.30 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistarsacīkstes **FLORBOLĀ** U-14 grupai.
- 20.XII 18.30 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes **FLORBOLĀ** U-13 grupai.
- 23.XII 10.00 Kuldīgas hallē – novada atklātais čempionāts **GALDA TENISĀ**.
- 26.XII 11.00 Kuldīgas šaha klubā (Liepājas ielā 14) – A.Grandberga un J.Vilerta piemiņas turnīrs **ŠAHĀ**.

JOKI

Uzraksts uz vārtiņiem: *Suns – nikns, ķēde – ķīniešu.*

Redzot, kā vectētiņš nopūta visas 90 svecītes ar vienu pūtienu, mazbērni saprata, ka trīsistabu dzīvoklis Rīgas centrā vēl ilgi būs apdzīvots.

- Tu esi cīrulis vai pūce?
- Lācis.
- Kā tas ir?
- Bet tu pamēģini mani pamodināt, kad es guļu.

Smajds neliecina par pozitīvismu cilvēkā, bet gan par spēju ignorēt visus apkārtējos.

Dažreiz zinātniskā darba jēga ir tā, ka tiek izlasītas divas jau iepriekš uzrakstītas grāmatas, kuras neviens nav lasījis, lai uzrakstītu trešo, kuru tāpat neviens nelasīs.

- Mammu, tā putra tiešām nav veca?
- Ēd, dēliņ, rīt tāpat brīvdiena...

VĀRDA DIENAS

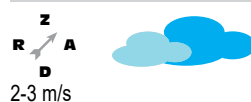
No 18. līdz 24. decembrim
 18. Klinta (375), Kristaps (7993), Kristofers (879), Kristis (868), Kristers (2738)
 19. Lelde (1617), Sarmis (99)
 20. Arta (1223), Minjona (18)
 21. Saulcerīte (111), Tomass (1724), Toms (4612)
 22. Saulvedis (21)
 23. Balva (33), Viktorija (11 691)
 24. Ādams (200), Ieva (9395)
Populārākie: Viktorija un Kristaps.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 18. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 44 min.
 Saule lec 8.58, riet 15.42.

Naktī 0°...-2°

Dienā 0°...+1°

RĪT, 19. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 44 min.
 Saule lec 8.59, riet 15.43.

Naktī +1°...+2°

Dienā +1°...+3°

Liels decembra KONKURSS

Kurzemnieks kopā ar draugiem dāvanas nes...

Jautā manikīre Aiga Babrovska no studijas Pie Aivas: „Kāda ir parafīna procedūru ietekme uz ādu un audiem?”

Ja zini atbildi, zvani ŠODIEN (18. decembrī) no 15.00 līdz 16.00 pa tālr. 25466688.

Viens no precīzāk atbildējušajiem balvā saņems klasisko manikīru un parafīna vanniņas procedūru par brīvu.

Atbilde (15. decembrī). Veikalā *Cikāde* tiek tirgotas šādas preču grupas: garšvielas, tējas, kūku dekorī un produkti, krēmi veselībai. Visprecīzāk atbildēja un dāvanu saņēma **INTA ZINGBERGA**. Pēc balviņas gaidām redakcijā.

IZSTĀDE

The Best of Me* jeb fotoizlase

leskats I.Vētrāja fotogrāfijās: <http://ej.uz/IndarsVetrajsFoto>.

Ventspils Jūras vārtu producete Anna Orniņa sveic Kuldīgas fotogrāfu Indaru Vētrāju personālizstādes atklāšanā.

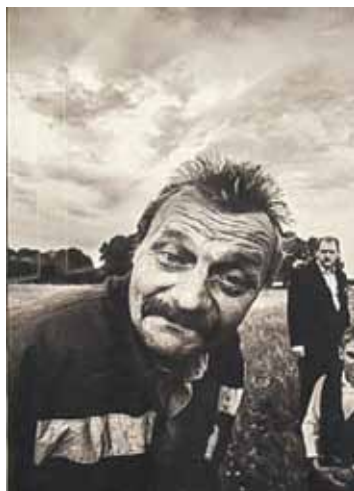
Ventspils teātra namā *Jūras vārti* līdz 7. janvārim skatāma kuldīdnieka Indara Vētrāja pirmā fotoizstāde.

„Tajā ir daudzu stilu un novirzienu apkopojums – *The Best of Me* jeb izlase. Šī ir pirmā patstāvīgā izstāde, no kuras, cerams, izaugs vēl daudzas citas,” cer Indars. Jautāts, kādēļ Ventspilī, fotogrāfs skaidro: „Es nevienu neuzbāzos – man piezvanīja kuldīdzniece, *Jūras vārtu* producete Anna Orniņa. Tā

nu mēs, kuldīdnieki, izmantojam Ventspili savā labā.”

Fotogrāfu interesē tas, kam ikdienas steigā paskrienam garām: „Gribēju parādīt kaut ko no visa, ko fotografēju: lauku ainavu un pilsētvidi, arī Kuldīgu, cilvēkus.” Fotogrāfijas bija iecerētas melnbaltas, bet tehnisku iemeslu dēļ rezultāts esot drīzāk brūnajā sēpijas tonī.

„Esmu dzirdējis, ka par šo izstādi interesējas arī Kuldīgas novadā,

bet pagaidām neviens nav uzrunājis,” saka Indars un atzīst, ka ar parādīšanu citur varētu rasties problēmas. „Man ir tikai A1 formāta bildes, rāmīši pieder ventspilniekiem. Ar brāli Mārci esam runājuši, ka rāmjus varētu uztaisīt. Bet tas jau ir cits stāsts. Pie tā atgriezīsimies, kad darbi būs jāņem nost.”

* *Labākais no manis*

Inguna Spuleniece Aivara Vētrāja foto

VIEGLATLĒTIKA

Pieredze maza, bet cīnās braši

Sacensību sezona sākusies arī mazākajiem vieglatlētiem – U-12 vecuma grupai.

Cīņa Kuldīgas vieglatlētikas manēžā izvērtās spraiga, dalībnieku bija daudz, bet sacensību pieredze vēl maza.

Pie divām uzvarām tika Beāte Buka 60 m (9,44) un 200 m (33,08). Annai Fokerotai-Šimanei 2. vieta gan 60 m/b (11,86), gan 200 m (33,11). Ievai Marskai 2. vieta augstlēcšanā (1,10 m), viņai arī 8. vieta 60 m/b (13,71).

Aleksandram Vaskopam 3. vieta 60 m/b (11,55) un 4. vieta augstlēcšanā (1,20 m). Pildbumbu mešanā 3. vieta Markusam Kannekam (9,00 m), 4. vieta Laimai Raitumai (8,48 m), 5. vieta Robertam Gluškovam (8,52 m), 6. vieta Aleksim Prūsīm (8,34, viņam arī 6. vieta augstlēcšanā (1,10 m)).

60 m/b 5. vieta Ģirtam Bā-

deram (11,79), 6. vietā Alens Zvirbulis (12,32, viņam arī 4. vieta 200 m (33,42)). Kristenam Viļumam 8. vieta 200 m (33,75) un 7. vieta 60 m/b (12,56). Tāllēkšanā 5. vieta Kristīnam Viliņam (3,85 m).

7. vieta Norai Skorei 60 m (9,86) un tāllēkšanā (3,40 m), Nikolai Demčenko 6. vieta 200 m (34,43, viņai arī 8. vieta 60 m (9,88)).

4 x 200 m stafetē 3. vietā meiteņu komanda (2:20,87, B.Buka, N.Demčenko, Sanita Puriņa, I.Marska, trenere Ilze Stukule), 4. vietā treneres Ievas Skurules audzēknes (2:21.27, N.Skore, Keitija Juševska, Patrīcija Škapare, A.Fokerota-Šimane).

Zēniem stafetē 3. vietā I.Skurules audzināmie Ģ.Bāders, K.Viļums, Erlends Freibergs, A.Zvirbulis (2:14,31), 4. vietā I.Stukules komanda – A.Vaskops, Marks Ansons, Arians Jevdokimovs un Artūrs Kalugins-Dzenis (2:18,83).

Inta Jansone

FLORBOLS

Spēlē lielie un mazie

Kuldīgas novada florbolīstiem spraigas izvērtās meistersacīkstes gan pieaugušajiem, gan bērniem.

1. līgā *Kuldīga* sīvā spēlē ar 6:5 pieveica komandu *Rīga/Rockets*. Labākais spēlētājs – Emīls Čalkovs. *Kuldīgai* izdevies uzvaru sēriju pagarināt līdz piecām.

2. līgā *Vārme* izbraukumā ar 10:8 uzvarēja *Mēmeles/Codes* florbolistus. Labākā gods tika vērtsargam Kasparam Ozoliņam.

Latvijas meistersacīkstēs U-14 grupā *Kuldīga* ar 8:2 aspēlēja vienību *Masters/Imanta*. Pēc Tomasa Alksniņa piespēles spēli ar vārtiem atklāja Valters Rubenis. Pirmajā periodā pēc tam trīsreiz rezultatīvs bija T.Alksniņš: divreiz viņam labi piespēlēja Gustavs Blūms, vienreiz – Salvis Sīkmanis. Perioda izskaņā vēlreiz vērtus

gūt izdevās V.Rubenim. Mazāk ražīgāks bija otrais un trešais periods. Otrajā pa vieniem vērtiem guva gan Valters, gan Tomass, bet trešajā ar precīzu metienu izcēlās Uvis Uldis Rozentāls. Par labāko florbolistu atzīts T.Alksniņš.

U-13 grupas meistersacīkstēs *Kuldīgai* bija divas mājas spēles. Sestdien cīņā ar Bauskas florbolīstiem pamatlaiks beidzās neizšķirti – 8:8, bet pēcspēles metienos veiksmīgāki bija mājinieki – 9:8. Šajā sacensību dienā labākā spēlētāja gods tika Dīvam Avdjukevičam. Diemžēl svētdien mūsējie ar 5:7 zaudēja komandai *CPSS/Lekrings*. Labākais mājinieku rindās bija S.Sīkmanis.